

AF Géčko

2024

Informační zpravodaj
pro zaměstnance a obchodní
partnery holdingu AF Group

Milí čtenáři,

právě listujete dalším číslem firemního časopisu. Tentokrát jsme se v našich příspěvcích ponořili i do světa moderních technologií a umělé inteligence (AI). Ta totiž už dávno není jen výsadou sci-fi filmů nebo počítačových nerdů. Dnes s ní pracujeme denně – od chytrých telefonů, které nás přesvědčují, že „teď je opravdu čas začít běhat“, až po algoritmy, které nám doporučují nákupy, o kterých jsme ani nevěděli, že je potřebujeme.

V tomto vydání se dozvíte, jak technologie mění svět kolem nás i uvnitř našich firem. Dočtete se i o tom, že inovace nejsou jen pro velké hráče, ale že díky nim můžeme všichni růst, zlepšovat služby a šetřit čas na to, co nás baví.

A abych byla úplně upřímná – i tento editorial je malý experiment s AI. Ano, byl napsán umělou inteligencí a já jsem jí do toho skoro vůbec nekecala. Co na něj říkáte? Je to trochu děsivé, nebo naopak fascinující?

Pojďme se na tyto otázky podívat společně – a možná si na konci čísla řeknete, že AI není hrozba, ale spíš zajímavý kolega. Takový, který nikdy nemarodí a nebere si dovolenou.

Přeji příjemné čtení a krásné Vánoce!

AI a tak trochu Andrea

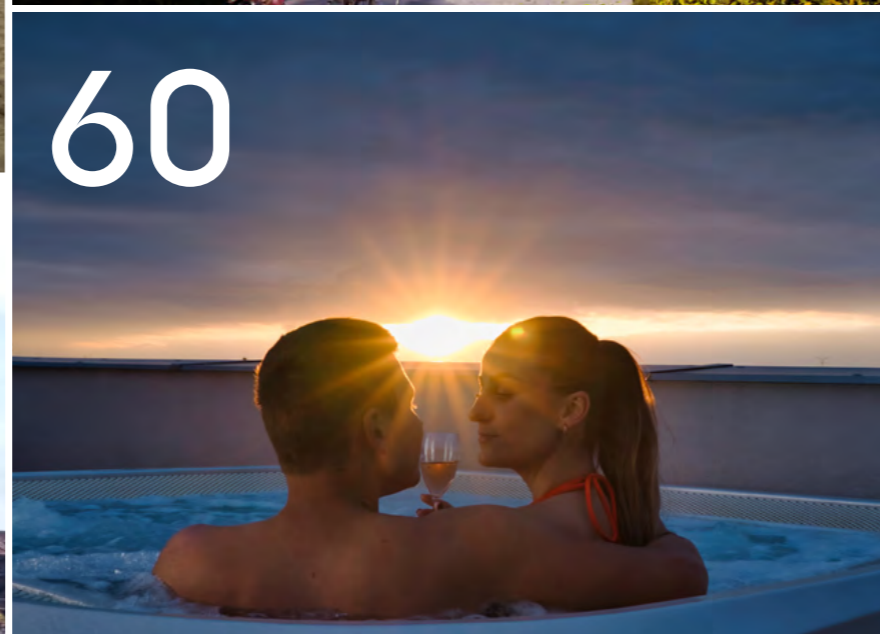

22

54

60

28

40

66

Obsah

AFG

- 4 Obsah
- 6 Etika, respekt, odpovědnost
- 8 Umělá inteligence
- 9 Digitalizace stavební výroby v praxi
- 10 Foukali jsme v Květné
- 11 Odpoledne v kouzelnickém duchu
- 12 Šťěstí přeje těm, kdo soutěží
- 13 Sudoku pro malé čtenáře

STAVEBNICTVÍ

- Stavební firma Plus**
- 14 Stavíme s Plusem
- 20 Kopeme s přesností na milimetr
- 21 Měníme odpad na stavební materiál
- 22 Dvě dekády ve firemních barvách
- 26 Hodonínská hala zabodovala v krajské soutěži
- 26 Profesní kulaté a půlkulaté
- 26 Nové přírůstky
- 27 Investujeme do budoucnosti
- 27 Z Plusáků draci

VHS Břeclav

- 28 Stavíme na kvalitě, to se ví!
- 32 Polem nepolem, cestou necestou
- 33 Od sekretářky až do finanční účtárny
- 36 Tour de VHS: Rok plný společných zážitků
- 37 Profesní kulaté a půlkulaté
- 37 Nové přírůstky

Projekční ateliér Plus

- 38 Rok ve znamení rozvoje

Cihelna Gbely

- 39 Od plánů k realitě

Klimabott

- 40 Seznamte se s nováčkem
- 41 Inovativní řešení pro zdravější prostředí po celém regionu
- 43 Rebel, cestovatel, podnikatel – příběh muže, který naslouchá svým snům

REALITY

- Realitní společnost Plus**
- 48 Novinky z naší realitní rodinky

BEDR Břeclav

- 49 Co nového na Bedru

Průmyslová zóna Gbely

- 51 Průmyslová zóna Gbely pokračuje v úspěšném rozvoji!

DEVELOPMENT

- Bydlení u Lázní**
- 54 Z vize se stává skutečnost

Vránův mlýn

- 56 Tak dej cihlu k cihle... aneb od poklepu základního kamene až po střechu

HOTELY / GASTRO

- Resort Eisgrub**
- 60 Lednice láká turisty

Nemojanský mlýn

- 61 Rok ve mlýně: od zimy do zimy

Pivovar Lednice

- 62 Pivo, kam se podíváš

SKLÁRNÝ

- Glasfabrik Květná**
- 66 Píšeme novou kapitolu pro sklárnu v Květné
- 68 Vy se ptáte, my známe odpovědi
- 70 230 let umění: Sklářská tradice žije dál
- 72 Sklářství v krvi
- 74 Po stopách sklářských tradic s mistry v oboru

SLUŽBY

- AFG servisní**
- 78 Ostrílení profici v novém kabátě

Etika, respekt a odpovědnost

Jaké klíčové momenty ovlivnily události posledních dvanácti měsíců, na jakých hodnotách si zakládáme a co nás čeká v dalším období? Zamýšlí se výkonný ředitel holdingu AF Group Josef Anovčín.

Jaké momenty tohoto roku byste označil jako klíčové pro další rozvoj holdingu?

Naší filozofií je poskytovat klientům komplexní služby, zejména v oblasti stavebnictví.

Proto jsme na konci loňského roku považovali za klíčový úspěch rozšíření skupiny našich holdingových společností o společnost **Klimabott**. Touto akvizicí jsme ukončili rozšiřování portfolia našich činností a takto jsme i úspěšně zakončili loňský rok.

Ale už na začátku tohoto roku před nás byla postavena nová výzva. Řešil se zánik dvěstěleté sklárny v Květné a naše rodina byla oslovena, aby vstoupila do tohoto procesu a pokusila se tomu zabránit. To byl jediný a pravý důvod, proč se už v únoru náš holding rozšířil o **GLASFABRIK KVĚTNÁ**. Tato silně medializovaná událost měla velký ohlas a setkali jsme se s nebývalou podporou nejen ve sklárně, ale i od obce, všech našich partnerů, i od zcela neznámých osob. Právě to je důvod, proč jsme si stanovili za klíčový úkol sklárnu znovu rozjet a proč tomu věnujeme takovou energii. Tímto krokem získáváme přístup k tradičnímu českému sklářskému řemeslu, což významně obohacuje náš holding a otvírá dveře do zcela specifického světa.

Spíše jako nutnost se pak jevílo založení další důležité součásti naší skupiny - společnosti **AFG servisní**. Jejím úkolem je centralizovat poskytování nezbytných služeb, jako je marketing, IT, účetnictví a právní servis, pro všechny společnosti v našem holdingu. Toto řešení nám umožňuje efektivnější řízení a optimalizaci zdrojů, což je přínosné nejen pro nás, ale i pro naše klienty a partnery.

Jaké principy nebo hodnoty jsou podle vás klíčové pro dlouhodobý úspěch holdingu?

Za klíčové pro dlouhodobý úspěch našeho holdingu považuji především dodržování základních lidských a morálních hodnot, jako je etika, respekt a odpovědnost. Věříme, že čestnost a transparentnost v jednání se zaměstnanci, partne-

ry i klienty jsou nezbytné pro budování důvěry, na které je naše podnikání postaveno. Stejně důležitý je pro nás respekt ke každému jednotlivci i týmu – jen v prostředí založeném na vzájemné úctě a podpoře mohou lidé naplno rozvíjet svůj potenciál. Pouze na takovém základě je pak možno zdokonalovat profesionalitu, odborný a lidský růst našich zaměstnanců jako druhou podmínku úspěchu.

Třetí zásadní hodnotou je odpovědnost – jak za naše rozhodnutí a činy, tak za dopady na společnost a životní prostředí. Věříme, že když se budeme držet těchto hodnot, zajistíme nejen stabilní růst a rozvoj, ale také trvalou důvěru a spokojenost všech, kteří s námi spolupracují.

Jaké jsou vaše hlavní priority a cíle pro nadcházející rok?

Plánů je hodně. Hlavním cílem pro nadcházející rok je upevnit hospodářskou stabilitu všech firem v holdingu. Chceme se zaměřit na zefektivnění interních procesů, které nám umožní lepší spolupráci profesemi ve firmách i mezi jednotlivými firmami, a tím zvýší celkovou výkonnost.

Ta je velmi důležitá, neboť musíme dotáhnout do zdárného konce naše developerské projekty Vránův mlýn a Bydlení u Lázní a, jak bylo řečeno výše, revitalizovat sklárnu v Květné. Důležitou prioritou je také rozvoj zaměstnanců – chceme dále zlepšovat pracovní podmínky a péči o zaměstnance, aby se mohli plně realizovat nejen v zaměstnání, ale i osobním životě. Pokud to zobereme, pak je naším trvalým cílem stále se zdokonalovat, a být tak pro partnery inovativním partnerem, který dokáže pružně reagovat na potřeby trhu i výzvy doby.

Co byste popřál svým zaměstnancům a kolegům k letošním Vánocům?

Na závěr bych všem rád popřál hlavně klidné Vánoce a příjemný čas s nejbližšími. Ať máme do nového roku hodně síly a energii překonávat další výzvy!

Umělá inteligence: Naš nový rádce a pomocník

Umělá inteligence si v holdingu AF GROUP našla opravdu široké pole působnosti – a neustále nás překvapuje, kde všude ji lze využít. V marketingu už je pro nás nepostradatelná. Pomáhá nám s texty, korekturami, úpravami obrázků a videí, a dokonce generuje nové vizuální koncepty. Je takovým našim neúnavným kreativcem, který má nápady ve dne v noci.

Na IT oddělení má AI také své nezastupitelné místo. Pomáhá nám s návrhem kódu v různých programovacích jazycích a přispívá k optimalizaci infrastruktury ICT – od serverů až po cloudová řešení. K tomu přidává své „skenovací“ schopnosti při analýze bezpečnostních rizik a dokáže navrhnout opatření dříve, než se problém vůbec objeví. Díky tomu máme nejen bezpečnější systémy, ale i více času na inovace. To, že AI začíná hrát důležitou roli i ve stavebnictví, už je pro řadu kolegů příjemné překvapení. Na našich stavbách využíváme AI pro rychlou dostupnost informací o stavebních normách nebo technologických postupech – stačí pár kliknutí a veškeré

relevantní podklady jsou na dosah. AI nám pomáhá také při úpravách projektové dokumentace v kontextu aktuálních změn a požadavků, což zrychluje celý proces a snižuje chybovost. Naši pracovníci oceňují i možnost automatického vyhledávání v technických specifikacích, kdy AI dokáže okamžitě najít přesně to, co je potřeba, třeba přímo na stavbě. Umělá inteligence se tak stala nejenom našim digitálním asistentem, ale i znalostním centrem, které udržuje aktuální informace a usnadňuje každodenní práci v terénu. Kdo ví, co ještě přinese příště – možná nám bude i hlídat kávovar, ať na stavbě nikdy nedejde kafein!

Digitalizace stavební výroby v praxi

Pilotním projektem holdingu AF GROUP, na kterém testujeme digitální technologie pro řízení stavební výroby, je Vránův mlýn.

Klíčovým nástrojem je platforma Dalux Field, která nám umožňuje efektivně spravovat projektovou dokumentaci, zadávat úkoly a sledovat průběh prací v reálném čase. Veškeré stavební plány a technická dokumentace jsou dostupné pouze v digitální podobě a k potřebným informacím mají pracovníci na stavbě přístup snadno pomocí QR kódů umístěných na klíčových místech.

Na kontrolních dnech využíváme Dalux Field k elektronickým zápisům všech připomínek, kontrolních bodů a nových úkolů. BOZP protokoly vedeme digitálně, což usnadňuje okamžité sdílení bezpečnostních informací přímo na stavbě.

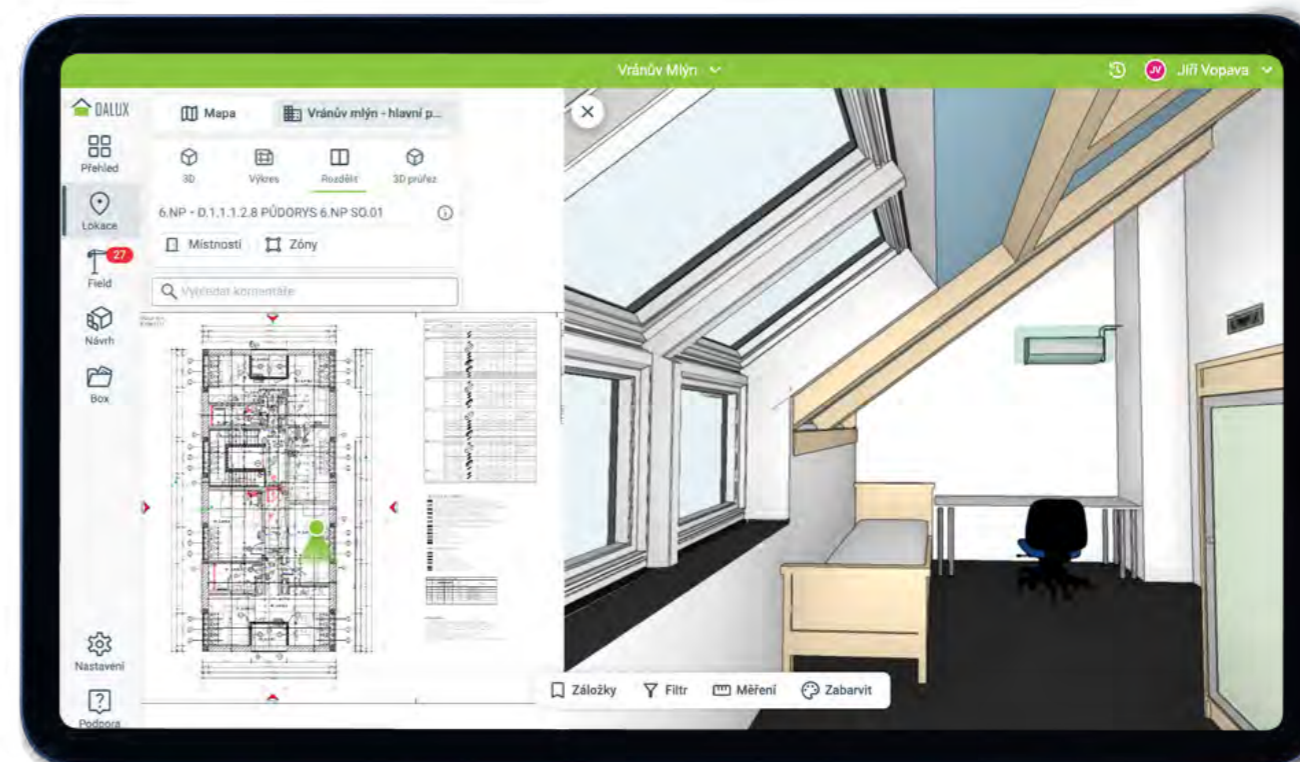
Nově také využíváme modul harmonogramů v aplikaci Projekt-Plus, který pomáhá sledovat jednotlivé etapy výstavby, řídit termíny a lépe koordinovat práce na místě. Tento modul poskytuje transparentní přehled o časovém průběhu projektu, což nám umožňuje rychle reagovat na případné změny a udržet projekt v souladu s plánovanými milníky.

Díky těmto digitálním nástrojům máme lepší kontrolu nad prů-

během stavby, efektivněji sledujeme úkoly, harmonogram i bezpečnostní opatření a udržujeme vždy aktuální přehled – což nám umožňuje projekt řídit efektivněji a kvalitněji.

BIM

Díky BIM prohlížeči (Building Information Modeling) mohou naši pracovníci i subdodavatelé nahlížet do 3D modelů budovy, což zlepšuje orientaci v prostoru a posiluje spolupráci mezi jednotlivými týmy. Pravidelně pořizujeme 360° fotografie, které dokumentují aktuální stav stavby a poskytují vizuální přehled o postupu prací.

Jak jsme si zafoukali v Květné

V sobotu 27. dubna otevřela své AFGéčácké rodině dveře sklárna v Květné. Poprvé tak návštěvníci mohli pozdravit své kolegy skláře v jejich působišti. Mohli si vyzkoušet vyfouknout vlastní výrobek. Řada z nás se přesvědčila, že to rozhodně není jednoduché.

Mudlové i kouzelníci na zářiové návštěvě v Bradavicích

A co říkali dospívající mudlové na Rodinný den s AFGéčkem?

Martínek Harašta (4): Mně se líbil skákací hrad a bludiště.

Gabriela Němčanská (6): Líbil se mi skákací hrad a vyrobila jsem si hůlku.

Natálie Šimoníková (11): Já jsem si nejvíc užila na vodě.

Viktoria Pechová (14): Bylo to super, užila jsem si trampolíny a lezecké lana.

Matěj Bartoš (14): Bylo to skvělé! Za mě byl nejlepší fotbal.

A jak to viděli dospěláci?

Hana Šimoníková (VHS): Párty se mi líbila, běhala jsem kolem dětí a za odměnu jsem si dala palačinku.

Petr Uříčář (SFP): Bylo to super. Zúčastnil jsem se fotbalu a málem mě trefil šlak. Byl jsem součástí dvou vítězných týmů Bombardáči a Plusáci, ale nakonec jsem se zachránil dobrým jídlem a pitím. Co je ale nejdůležitější, že si den užila celá rodina a hlavně děti.

Mudlové i kouzelníci na zářiové návštěvě v Bradavicích

V Bradavicích na hradě
Mrzímor je na řadě
Kouzelníci hůlkou mávnou
Voldemorta hravě zvládnou
Nebelvír je na stráži
Kdo se sem dnes odváží?
Připravena je kouzelná hostina
Připíjí si celá holdingová rodina
Havraspár a Zmijozel utkají se na hřišti
Pokud se soupeři najdou v bludišti
Dítka, šváby, kouzla čáry
Zaklinadla, Famfrpály...
Všecko v jedné hodině kouzelnické rodině

Podívejte se
na video

Štěstí přeje těm, kdo soutěží

V minulém čísle jste nám v rámci soutěže odpovídali, který z textů v AFGéčku vás nejvíc zaujal. Nejlépe si vedly rozhovory se zaměstnanci a zástupci firmy. V druhém dotazu jste nám dávali tipy, o čem napsat v dalším vydání a s kým udělat rozhovor. Nápadů se sešlo opravdu hodně. Časopis bohužel není nafukovací, tak snad se na všechny časem dostane.

Ve třetí otázce jste se vyjadřovali k možnosti dostávat časopis AFGéčko v on-line vydání. Ty z vás, kteří by tištěnou verzi rádi nahradili, zklameme. Stále je více těch, kdo časopisem s oblibou listují... ať už v posteli nebo na toaletě.

Na koho se usmálo štěstí

- 1. cenu:** Tablet získal Rastislav Čech (SFP)
- 2. cenu:** Pobyt pro 2 osoby na 2 noci v Nemojanském mlýně přidělilo kolo štěstí Josefu Cmajdálkovi (SFP)
- 3. cenu:** Dárkový balíček z Pivovaru Lednice vyhrála Markéta Němčanská (AFG)

Další možnost vyhrávat

Soutěživým nabízíme další možnost vyhrávat. **Do slosování opět poputují všechny odevzdané a podepsané odpovědi.** Soutěžit můžete prostřednictvím formuláře, který je dostupný v QR kódu pod soutěží.

Soutěžní otázky:

- Který výrobek z e-shopu sklárny Květná 1794 se vám nejvíc líbí?
- Víte, ve kterém roce oficiálně vznikla firma Klimabott? (Nápověda: odpověď najdete v rozhovoru na str. 43–45)
- Který z textů vás zaujal nebo překvapil v letošním vydání AFGéčka? (Stačí uvést č. strany a název příspěvku.)

Zapojte se
hned

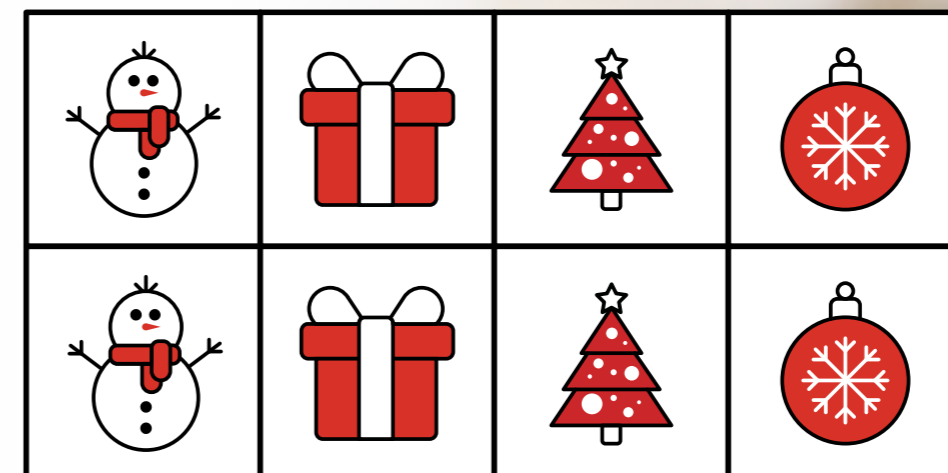
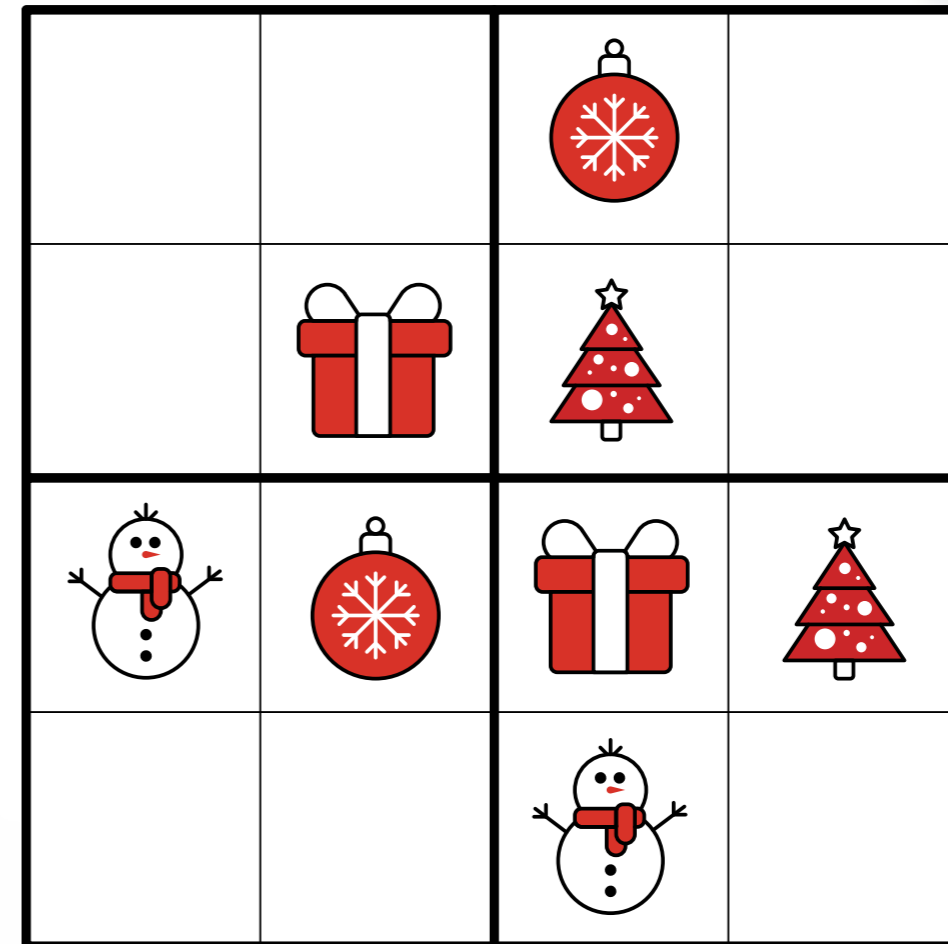
A o co hrajeme letos?

- Poukaz do e-shopu sklárna Květná 1794 v hodnotě 8 tis. Kč
- Pobyt na jednu noc pro 2 osoby s wellnessem v Resortu Eisgrub v hodnotě 5 tis. Kč
- Dárkový balíček z Vinařství Domaine Eisgrub v hodnotě 2 tis. Kč

Dětské sudoku

Pro naše hravé čtenáře jsme připravili obrázkové sudoku.

Vynechaná políčka můžete domalovat nebo využít vystřihovánku tak, aby se v řádcích, sloupcích ani čtvercích žádný obrázek neopakoval.

STAVEBNICTVÍ

16–27

Stavební firma Plus

[Více informací](#)

28–37

VHS Břeclav

[Více informací](#)

38–39

Projekční ateliér Plus

[Více informací](#)

39

Cihelna Gbely

[Více informací](#)

40

Klimabott

[Více informací](#)

Pro rodinnou firmu Bartoník jsme zbudovali **sirupárnu v Mikulčicích**, která se ihned po otevření stala oázou pro návštěvníky. Komplex zahrnuje moderní výrobu sirupů, expediční sklad a návštěvnické centrum s prodejnou, bistroem a kavárnou. Velkoformátová okna si vyžádala instalaci speciální techniky – malým jeřábem s přísavkami.

↓ **Rekonstrukce vinotéky na zámku Valtice pro spolek Velká vína velkých vinic** se řídila přísnými památkovými pravidly. Výsledkem je elegantní vinotéka respektující historický ráz budovy.

↓ Parní plynovou **kotelnu F618 pro společnost FOSFA Břeclav** jsme zbudovali včetně potrubního mostu, aby zajišťovala stabilní dodávky páry a horké vody. Kotle stojí na speciálních základových patkách.

Námi postavená **montážní hala pro FORTACO na Slovensku** má rozlohu 3 600 m², asfaltové komunikace v okolí zabírají 6 078 m² a na 1 665 m² jsme zrekonstruovali panelové plochy. Společnost Fortaco je specialistou na výrobu a vývoj operátorských kabin do stavebních strojů, průmyslu a lesnictví.

↓ Po demolici původní tělocvičny v **Prušánkách** jsme na ploše 1 700 m² z 98 kontejnerů vytvořili **zázemí pro dočasnou základní školu** (na fotografii níže). V **Lužicích** jsme podobný koncept zbudovali pro 226 žáků na ploše 1 400 m² zhruba z 300 silničních panelů. Dnes v obou obcích pokračuje výuka v plně vybavených prostorách.

↓ Na Slovensku jsme se činili. Vytvoření základny pro **průzkumný vrt s potenciálem ložiska zemního plynu pro Nafta a.s.** v **Kútech** si vyžádalo 2 437 t dovezeného materiálu, položení 850 panelů a úpravu plochy 7 264 m² pomocí nivelační techniky.

Testujeme novou technologii: Kopeme s přesností na milimetr

Na našem rypadle DOOSAN DX 170 W aktuálně testujeme a zavádíme technologii iDig Connect 3D, která nám pomáhá zefektivnit a zpřesnit zemní práce. Technologie je ve fázi zkoušek, ale už teď ověřujeme její praktické přínosy při každodenní práci.

Co testujeme? Systém iDig Connect 3D přijímá data přímo z družic a umožňuje nám přesně určit polohu rypadla i lžice. Testujeme, jak systém zvládá udržet přesnost na milimetr a eliminovat potřebu neustálého přeměrování. Díky bezdrátovým snímačům navíc odpadá starost o kabely, což instalaci i práci usnadňuje. Jednou z částí testování je i práce s tiltotátorem, který umožňuje lžici otáčet a naklánět pod různými úhly. Sledujeme, jak přesně systém

dokáže zachytit pohyb a úhly lžice při složitějších úkolech, jako je kopání svahů nebo příkopů. Díky těmto funkcím se daří zajišťovat precizní provedení i v náročném terénu. Součástí zkoušek je také možnost načítání 3D plánů projektů přímo do systému. Testujeme, jak rychle a přesně lze podle digitálních modelů kopírovat požadované tvary a úpravy terénu. Tato funkce má potenciál výrazně urychlit práci.

Měníme odpad na stavební materiál

Odpad, který vzniká během demolic a rekonstrukcí, je jedním z nejobjemnějších druhů, které na naší recyklační lince zpracováváme. Z vyříděných surovin tak vzniká recyklát, který znovu využíváme na stavbách.

Ikdyž to tak nemusí na první pohled vypadat, recyklace je náročný technologický proces vyžadující moderní technologie, přesnou logistiku a dodržování přísných legislativních norem,“ vysvětluje Petr Vlček, vedoucí oddělení Recyklace Stavební firmy Plus. „Mimo profesionální mobilní drtící linky TEREK PEXON a třídíče CHIEFTAIN 600 používáme od roku 2022 další drtící stroj McCoskey J40V2, který zajišťuje zpracování materiálu na vysoké úrovni,“ doplňuje Petr Vlček.

100 000 tun

stavebního a demoličního odpadu ročně projde recyklačními linkami. „Vše zpracováváme jak v našich sběrných dvorech, tak na zakázkách přímo u zákazníků. Všechny kolegyně a kolegové, kteří zajišťují příjem a prodej recyklovaných materiálů, včetně Zuzany Kordulové, Marcely Koplové a celého týmu dopravy pod vedením Václava Anovčina a jeho pravé ruky dispečera Radka Šimkoviče, jsou nedílnou součástí tohoto procesu,“ uzavírá Petr Vlček.

Dnes je recyklační tým tvořen dvěma skupinami, z nichž každá obsluhuje tři stroje:

- **V prvním týmu** pracuje zkušený Plusák Radovan Koneček, který je doslova mistrem svého oboru. Součástí firmy je od roku 2006 a recyklační linku obsluhuje od roku 2012. Za 18 let práce pro firmu už ukázal, že pracovat efektivně lze i v nejnáročnějších podmínkách. Na pásovém bagru mu asistuje Luděk Sečkář, zatímco Josef Snovák se jakožto vedoucí skupiny stará o odvoz materiálu a obsluhu kolového nakladače.
- **Druhý tým** vede Jiří Buchta na čelním nakladači, Jan Velička na recyklační lince a Jiří Bužek na pásovém bagru. Tato skupina pracuje s maximální flexibilitou a při zakázkách si podle potřeby vypomáhá se zkušenými kolegy jako Bohuslav Kučera, Adam Štěrba a další.

Dvě dekády ve firemních barvách

Václav Anovčín se narodil 20. srpna 1984 jako druhorozený syn a bratr o sedmáct měsíců staršího Josefa. Absolvoval střední školu s ekonomickým zaměřením v Koryčanech. Po dokončení školy strávil nějakou dobu v Anglii, kde získal cenné zkušenosti. Po návratu nastoupil do Plusky a už v ní zůstal.

S manželkou Ivou vychovává Vašíka (10 let) a Isabelku (6 let). Do firmy nastoupil vlastně náhodou (dnes už ví, že šťastnou) v roce 2005. Od roku 2019 řídí oddělení Doprava Stavební firmy Plus. V letošním roce oslavil Václav Anovčín čtyřicetiny a příští rok završí už dvacátý rok ve firmě. Proč se nestal pilotem, jaké měl plány, kde se naučil anglicky a proč ho fascinují velké stroje? Čtěte v rozhovoru.

Pamatuješ si, čím jsi chtěl být jako malý kluk?
Jasně, armádním pilotem.

A proč ses jím nestal?
Neměl jsem dobré oči.

Směřovali jste od dětství k tomu, že jednou budete pokračovat v práci s taškou?

Táta zakládal firmu, když jsem byl ve čtvrté, páté třídě. Měl jsem úplně jiné zájmy a až časem se ukázalo, kam budu směřovat.

Jak vzpomínáš na dětství?

Dětství vnímám jako velmi šťastné a pestré. Byla to ještě doba, kdy rodiče měli problém nás dostat domů, ne jako dnes, kdy děti sedí doma u počítače. Jako malý jsem vyrůstal na Jižňá-

ku, kde jsme bydleli s rodiči. Do první třídy jsem už nastoupil v Lužicích, kde táta postavil rodinný dům. Vzpomínám si, jak jsem pomáhal při stavbě toho domu.

S bráchou Jožkou jste od sebe o 17 měsíců.

To je hodně málo. Jací jste byli jako sourozenci?

Díky tomu, že jsme vyrůstali spolu a měli jsme společné kamarády z ulice, to bylo občas náročnější. Jako staršímu sourozenci jsem byl občas Jožkovi na obtíž, protože se o mě musel starat. U nás doma jsme měli ještě takovou zajímavost: On byl největší z ročníku a já nejmenší. Byla období, kdy jsme od sebe byli výškově až o čtyřicet centimetrů, což bylo při 17 měsících věkového rozdílu velmi znatelné. (směje se)

Jaké jsi měl už v dětství koníčky?

Jsem celkově sportovně založený. Od malička jsme byli vedení ke sportu. Díky tomu, že táta pomohl vybudovat vedle baráku fotbalové hřiště, měli jsme příležitost trávit fotbalem hodně času. Ale pamatuji si, že na základní škole byly mým obrovským koníčkem kolečkové brusle. Jezdil jsem na nich i v zimě.

A jezdiš na nich i teď?

Někdy je vytáhnou a jezdím i teď.

Byli jste doma vedeni k práci? Zapojoval vás tatka do nějakých brigád?

Myslím, že jsme byli vychováni k práci. Firma se budovala dlouhá léta a otec je budovatel. Jakékoliv prázdniny mám spojené s prací a brigádami. Sbírali jsme papírky, pálili nebo řezali dřevo s Bohušem Kučerou... Dokonce jsem už jako mladý kluk uměl jezdit na vysokozdvizném vozíku, s UNC, a dokonce jsem i „jeřáboval“.

Bavilo tě to?

Samozřejmě, kterého mladého kluka by nebavilo řídit velký stroj místo nošení věcí v rukách. Bylo to ale hlavně o zodpovědnosti, zejména při práci s jeřábem. Pamatuji si, jak jsme skládali panely ve vjezdu a já musel obsluhovat jeřáb, zatímco táta a ještě jeden člověk pracovali pod panely.

Fíha, to je docela velká zodpovědnost! A měl jsi někdy nějakou havárku?

Ano, vzpomínám si, jak jsem si jednou po celém dni práce s vysokozdvizným vozíkem myslel, jaký jsem frajer. A pak jsem při parkování neopatrně zacouval přímo do tabulových skel. Takže místo výplaty jsem pak vydělával na pokrytí škody.

Co všechno vlastně ty sám umíš řídit?

Řekl bych, že od stavebních strojů bych uměl asi všechno, ale samozřejmě je otázka, na jaké úrovni. Osobně nemám řidičák na céčko, tak jsem nikdy nedošel k tomu, že bych řídil nákladní vozidlo.

Co děti a především chlapy fascinuje na velkých strojích?

Určitě velikost a síla. Možnost zvedat obrovské závaží a pohybovat různými věcmi.

Než jsi nastoupil do firmy, strávil jsi nějakou dobu v cizině.**Proč ses rozhodl odjet?**

Po střední jsem nějakou dobu zvažoval studium vysoké školy, ale nakonec jsem se rozhodl, že získám zkušenosti v zahraničí. Podařilo se mi vycestovat do Anglie. Tři měsíce jsem strávil v Londýně a pak šest měsíců v Cambridge. Pracoval jsem jako číšník a později na recepci, kde jsem měl na starosti hotel.

Jak na tu dobu v cizině vzpomínáš?

Cestoval jsem tehdy sám. Bylo to samozřejmě dobrodružství, ale těšil mě pocit, že mám za sebe plnou zodpovědnost. Do dneška na tu dobu rád vzpomínám. Bydlel jsem dva kilometry od hotelu, kde jsem pracoval. Našetřil jsem si nějaké peníze a koupil si za ně ojeté kolo, na kterém jsem potom do práce jezdil. Byl jsem na sebe hrdý.

Po návratu z Anglie jsi nastoupil do Plusky. Jak vzpomínáš na své začátky ve firmě?

Původně jsem po návratu domů plánoval ještě cestu s kamarádem na Nový Zéland. Čekal jsem na vyřízení víza. Táta viděl, že se doma nudím, tak mi nabídl tříměsíční praxi. Do Plusky jsem nastoupil jen na přechodnou dobu. Nejdřív jsem pomáhal na oddělení s rozpočty. Ale to mi úplně nesedělo, tak jsme se s tatkou dohodli, že to zkusím jako dispečer.

Oddělení Doprava je největší v Plusce co do počtu lidí. Jaké je to být šéfem? Co ses tady naučil?

Učím se každý den, protože každý den přináší něco jiného. A jako šéf jsem se naučil hlavně něco z oblasti personalistiky. Rozumět lidem. Vnímat je a jejich práci. Další oblast, kterou jsem si rozšířil, je ekonomika. Je potřeba umět si spočítat, aby oddělení bylo výdělečné a prosperovalo. A dokázat s penězi dál pracovat.

Jaké jsi měl o postu šéfa na začátku představy?

Jeden kolega mi řekl, když jsem nastoupil na firmu, že si myslel, že budu do pěti let stavět dálnice. (směje se) Měl jsem obrovské ambice. Chtěl jsem zvládnout všechno. Ale myslím, že i díky tomu je dnes Doprava na takové úrovni a v takové velikosti, v jaké je. Pokud bych ambice neměl, nebyla by ani chuť nakupovat a posouvat se.

Co tě na práci šéfa nejvíc baví, nebo nebaví?

Baví mě práce s lidmi, když funguje. A nebaví mě, když to nefunguje. Když je kvalitní tým a vidíš, že to funguje, že se všichni kolem tebe snaží, tak má člověk radost. Vnímá, že nemusí nikoho kontrolovat, investovat do práce tolik času. Naopak mě nebaví vytýkat kolegům věci, které dělají špatně.

Jaké to je pracovat s rodinou, otcem, bráchou?

Teď už je to jiné. Firma je v rámci holdingu rozdělená. Táta nechává většinu rozhodnutí na nás. Ale začátky byly úplně jiné. Náročnější. Táta jako zakladatel a budovatel firmy měl svůj pohled, myšlenky a představy a my s bráchou jsme chtěli modernizovat a rozvíjet, co on budoval. Častokrát jsme naráželi a táta s našimi názory úplně nesouhlasil. Museli jsme záležitost prodiskutovat, aby získal důvěru v to, co chceme. A samozřejmě taková období bývala náročná. Naštěstí spolu nebydlíme v jednom domě, takže po každé diskusi se pak člověk rozejde do jiné domácnosti a má čas si myšlenky v klidu uříbit a při rodinném setkání se chovat přirozeně a přátelsky. Když to zpětně hodnotím, vážím si toho, jak nás tatka vedl. Že jsme neměli všechno zadarmo. Vedl nás k tomu, abychom si úspěch zasloužili.

Když to zpětně hodnotím, vážím si toho, jak nás tatka vedl. Že jsme neměli všechno zadarmo. Vedl nás k tomu, abychom si úspěch zasloužili.

Myslíš si, že jednou s tebou budou pracovat tvoje děti?

(usmívá se) Vašík o tom často mluví, že bude ve firmě pracovat. Budu velice šťastný, když bude jednou v Plusce, ale záleží především na tom, co děti v budoucnu bude bavit a naplňovat.

Letos jsi oslavil čtyřicátku. Co se ti podařilo? Dokážeš se ohlédnout a zhodnotit uplynulé období?

Nejvíc si vážím toho, jakou mám ženu a dvě super děti. Rodina je pro mě zázemí a snažím se jim to co nejvíc vynahradiť a věnovat čas dětem, dokud ke mně ještě vzhlíží. Samozřejmě jsem i hrdý i na firmu, oddělení Dopravy, beru to jako takové další dítě, které jsme tady od základních strojů vybudovali z mála až po velmi moderní techniku. A každý rok se snažíme techniku obnovovat a technologie modernizovat.

Jaké máš ještě cíle a plány?

Kromě toho, že chci rozvíjet firmy, ve kterých jsem v rámci holdingu zapojený, bych se chtěl začít i víc věnovat rodině. Chtěl bych s rodinou i víc cestovat, věnovat se koníčkům.

Jaké máš koníčky?

Rád sportuji. Zahraju si tenis, i když v něm moc nevykáním... jak říkám, vypracoval jsem se na skvělého podavače míčků. (směje se). Ale popravdě, mám rád každý sport, pohyb mě baví. Nedávno jsem si vyzkoušel horolezectví. Kamarád mě vzal na poměrně náročnou feratu a doslova mě to chytló.

Takže se dá říct, že jsi soutěživý typ?

Určitě. Nejen ve sportu, ale celkově ve všem, co dělám. Myslí, že kdyby člověk nechtěl vyhrát, nikam by se neposunoval.

Máš ještě nějaký nesplněný sen?

Mým nesplněným snem je Nový Zéland, který už jsem zmiňoval, ale i cestování obecně. To mě opravdu hodně láká a rád bych poznal nová místa.

Máš nějaké motto nebo heslo, které tě v životě provází nebo tě ovlivnilo?

Dlouho jsem měl v zápisníku zapsanou větu, kterou jsem si přečetl ve sportovním obchodě. Bylo tam: „Slovo nedokážu neexistuje“. Mockerát jsem si v životě zopakoval, že stačí jen najít tu správnou cestu.

Bliží se Vánoce, chtěl bys něco vzkázat čtenářům?

Přeji všem hlavně pevné zdraví, protože bez něj nemáš nic. A taky hodně štěstí, protože na Titanicu byli taky všichni zdraví... Možná to zní jako klišé, ale stačí se rozhlédnout kolem sebe a uvědomit si, že tohle je opravdu to nejdůležitější. A na závěr bych chtěl poděkovat nejenom rodině za to, kam mě přivedli, ale i spolupracovníkům, kteří mně pomohli se dostat tam, kde dnes jsem.

Hodonínská hala zabodovala v krajské soutěži

Úspěchu v podobě třetího místa v soutěži Nejlepší stavba Jihomoravského kraje jsme letos v dubnu dosáhli s projektem výstavby multifunkční haly postavené pro MUNTERS Czech v průmyslové zóně Kapříška.

Jednatel firmy Jiří Šetina ocenil náročnost výstavby a pochválil kolegy za dobrou práci: „Cena je odměnou pro celý tým, který zvládl stavbu díky perfektní koordinaci a nasazení. Hala byla postavena na 1350 štěrkopískových a 100 betonových pilotách kvůli nestabilnímu podloží, což je v regionu rarita.“ Výstavba zahrnovala moderní technologie včetně 3D modelování a elektronického stavebního deníku a při realizaci byla využita služba FULL SERVICE, zahrnující vše od projednání záměru a projektování až po facility servis.

↑ Ocenění z rukou ředitele holdingu Josefa Anovčina převzal jednatel společnosti MUNTERS Czech Massimo Colombo.

 Přečtěte si víc informací

[Klikni zde](#)

Profesní kulaté a půlkulaté

Věděli jste, že je dokázáno, že zaměstnanci, kteří ve firmě pracují déle než 5 let, pracují efektivněji a vytvářejí soudržnější týmy?

My to víme a k úctyhodným patnáctinám gratulujeme strojníku Radku Herkovi.

Deset let u firmy oslavili

Stanislav Boudný, Pavel Hanykýř, Roman Junec, Andrea Klimešová, Pavel Kramář, Josef Lehocký, Tomáš Lidák, Jakub Pintera, Jan Polach, Adam Špaček, Jiří Štěpanovský a Igor Zima.

O mimi úrodu se postarali

	Miminko	Datum narození
Pavel Dvořák	Václav	19. 11. 2023
Rostislav Možnar	Magdaléna	20. 11. 2023
Tomáš Lidák	Mathias	19. 12. 2023
Erika Nesnadná	Hana	30. 12. 2023
Soňa Vaculová	Tomáš	20. 9. 2024
Vítězslav Charvát	Vavřinec	24. 9. 2024
Michal Matyáš	Beáta	25. 9. 2024
Lukáš Moravčík	Alžběta	16. 10. 2024

Investujeme do budoucnosti

Spolupráce se školami, podpora vzdělávacích i sportovních aktivit mládeže je investicí a klíčem k lepší budoucnosti. Zaujmout mladé studenty je sice vždycky výzvou, ale my se odradit nenecháme. Letos jsme připravili několik projektů.

Exkurze pro studenty

Na konci června jsme po roce opět s radostí přivítali studenty ze Střední školy průmyslové a umělecké v Hodoníně na exkurzi developerského projektu Vránův mlýn v Břeclavi. Studenti z oboru Stavebnictví měli možnost projít staveniště s odborným výkladem, nahlédnout do různých fází stavebního procesu a propojit si učební teorii s praxí. Na závěr jsme si slíbili, že se do roka a do dne sejdeme na stejném místě a společně zhodnotíme pokrok výstavby a proměnu podoby Vránova mlýna.

Podpořili jsme florbalisty klubu OČOV

Sportovní aktivity jsou pro zdraví nezbytné. O tom není potřeba diskutovat. Školní sportovní klub OČOV Hodonín nás už několikrát přesvědčil, že to s dětmi a mládeží myslí vážně a zaslouží si i naši podporu.

ZŠ Hodonín U Červených domků dostala novou interaktivní obrazovku

Podporujeme užívání moderních vzdělávacích pomůcek. Věříme, že technologie, které umožňují učitelům zatraktivnit výuku a žákům nabízí více možností, jsou prostředkem, jak podnítit zájem o učení, posílit interakci a připravit studenty na výzvy moderního světa.

Z Plusáků draci

Úkol zněl jasně: Stát na bedně! A tým Plusáků se činil a dokázal, že vytyčené cíle umí plnit na jedničku! Na desátém ročníku závodu dračích lodí Drakobití v Hodoníně, kde se utkaly posádky z různých firem, náš tým vybojoval skvělé druhé místo.

Přesto, že počasí nebylo zrovna „na plavky“, navázal náš tým na loňský úspěch a znovu potvrdil svou sílu. Prvenství sice letos připadlo týmu Dobrý ročník, ale stříbrná medaile je „doma“ a příští rok do toho půjdeme zase s plusem.

Gratulujeme celému týmu za vynikající výkon!

Stavíme na kvalitě, to se ví!

Víte, co je shybka? Shybka je snížená část potrubí pro dopravu kapalin, jež funguje na principu spojených nádob a která převádí odpadní vody zpravidla pod vodním tokem. Jednu takovou jsme letos postavili pod mlýnským náhonem v Břeclavi u fotbalového stadionu.

↓ **V Krumvíři** jsme v celé obci vybudovali stokové sítě pro odvádění odpadních vod a mechanicko-biologickou čistírnu o rozměrech 26,1 x 10,8 m, chráněnou „bílou vanou“ proti spodní vodě.

↓ **Revitalizaci přírodního areálu Ploštiny v obci Lužice na ploše 4 850 m²** jsme dokončili v první polovině roku. Upravený terén, nové cesty a val nyní doplňuje dřevěné molo a další prvky.

V **Moravské Nové Vsi** jsme po tornádu zrekonstruovali druhý stupeň základní školy – obnovili fasádu, střechy a interiéry, přidali výtah, schodiště.

Zajímavost ze stavby:

Narazit při bagrování na starou skládku, pramen vody či kabel, který nikam nevede... to je v praxi celkem běžné. Ale vykopat vojáka z druhé světové války, to už tak obvyklé není! V Moravské Nové Vsi jsme na pozůstatky jednoho takového vojáka „narazili“. Po prověření ostatků Ústavem archeologické památkové péče Brno bylo potvrzeno, že se jedná o kosterní pozůstatky příslušníka německé armády, který byl zasažen z pušky nebo kulometu do hrudníku.

- ↓ Na přelomu roku 2023 jsme dokončili opravu **vinického domu z konce 17. století v Mikulově**, který je charakteristický výrazným novodobým neobarokním štítem. Díky citlivé rekonstrukci byla zachována autenticita památkového objektu. Dům nově slouží jako apartmánový dům a vinárna.

Nová hasičská zbrojnice ve Tvrdonicích už slouží místnímu sboru. Součástí je i dvojgaráž pro techniku, zpevněné plochy, nové oplocení a věž pro vysoušení hadic. Celé jsme to zvládli za třináct měsíců.

- ↓ **Ve Starém Poddvorově** jsme vybudovali novou ulici s inženýrskými sítěmi a zpevněnými plochami pro výstavbu 12 rodinných domů.

Polem nepolem, cestou necestou...

Nový přírůstek do strojového parku, finišer Vögele Super 1600-3i s technologií Niveltronic Plus, zajišťuje přesnou a rovnoměrnou pokládku materiálu až do šířky 7,5 metru a už stihl předvést své schopnosti.

Letos byl nasazen na 24 různých stavbách a položil povrch o celkové ploše 23 149 m². Jeho výbava zahrnuje i systém EcoPlus, který optimalizuje spotřebu paliva a snižuje hlučnost, čímž je ohleduplnější k životnímu prostředí.

Nový nakladač Case 621G s objemem lžice 2,2 m³ jsme do naší flotily přivítali s otevřenou náručí – a není divu! Tento robustní stroj zvládne manipulovat s materiálem na staveništi s přehledem, a to díky svému výkonnému motoru o síle 172 koní. Pohodlnou a bezpečnou práci zajišťuje prostorná kabina s klimatizací, ergonomickým ovládáním a výborným výhledem na pracovní plochu. Navíc jeho automatická převodovka usnadňuje pohyb v různorodém terénu, což je v oblasti vodohospodářských staveb neocenitelné. Tento nakladač je pro nás spolehlivým pomocníkem, který nejen šetří čas, ale i zvyšuje efektivitu práce!

Aby kovářova kobyla nechodila bosa a naše technika zářila čistotou, vrhli jsme se na opravu mycí rampy v areálu firmy v Břeclavi. Ta dostala nejen nové zábradlí, ale také protiskluzový povrch. Naleštěné tatro, které brázdí silnice Břeclavska a Hodonínska, tak ty vyjely z naší rampy! Investovali jsme čas a úsilí do rekonstrukce vlastního zázemí. Dílny jsou zase jako nové. Kromě střechy byly zrekonstruovány vnitřní i venkovní prostory. Naši kolegové z dílen si tak mohou užívat většího komfortu nově zateplených dílen i větší bezpečnost při práci.

Od sekretářky až do finanční účtárny

Srdečný smích, smysl pro humor, spolehlivé jednání, pozitivní přístup...

To je Zdenička z VHSky. Je nejmladší ze tří sourozenců. Vystudovala ekonomickou školu v Břeclavi. Hned po maturitě nastoupila do VHS Břeclav.

Začínala jako sekretářka ředitele, kterým byl v té době Josef Bendl. Dnes je součástí vedení společnosti a „ve svých rukou drží“ finance celé VHS Břeclav, postupně se totiž vypracovala na hlavní účetní. Příští rok oslaví čtyřicátý rok ve firmě a jak sama v rozhovoru přiznává, vždycky ji práce bavila a zaměstnavatele by neměnila.

Zdeni, čím jsi chtěla být jako dítě?

Neměla jsem vůbec představu. Navíc jsme byli jedním z těch ročníků, které základku končili osmou třídou a já celý život tvrdím, že mně ta devítka chybí. Ukradli nám jeden rok. Neměli jsme čas se rozkoukat. Co budu dělat, za mě vlastně rozhodli rodiče. Mamka řekla, jsi dobrá na matematiku, půjdeš na ekonomiku, tak jsem šla. Byla jsem zvyklá poslouchat.

Jak ses vlastně k práci ve VHS Břeclav dostala?

Díky spartakiádě v roce 1985 jsme maturovali dřív, takže mi ještě nebylo osmnáct, když jsem hledala své první zaměstnání. Naši mi tehdy našli nějakou práci v Poštorné. Mně se to moc nezamlouvalo. Shodou okolností přišel tehdy k nám do školy někdo z vodohospodářských staveb a nabízel nám práci. Říkal jsem mu, co to je za firmu, to vůbec neznám!? A on mi vysvětlil, že jde o firmu přímo naproti naší škole. Tak jsem to šla zkusit.

Na jakou pozici jsi tehdy nastoupila?

Jako sekretářka.

Měla jsi i nějaký pohovor?

Nic takového jako pohovor nebylo. Přišly jsme tehdy dvě. Přijímal nás pan Dominik a hned nás rozdělil. Mě – blondýnku přiřadil k panu řediteli a kolegyni přiřadil na technické oddělení. Tak jsem se dostala k panu Bendlovi.

Jaké byly tvé začátky?

(směje se) Pořád jsem seděla na místě, které mi přidělili. Byla jsem prostě ze školy zvyklá poslušně sedět a měla jsem problém vstát a někam jít... Pořád ve mně byl pocit, že nesmím odcházet, že mám volno jen o přestávce. Zaučovala mě starší kolegyně sekretářka. Byla moc fajn. Občas mi řekla... „holka, pracovat budeš celý život, tak dneska můžeš jít o hodinu dřív.“ (směje se)

Jak dlouho jsi pracovala na místě sekretářky?

Asi čtyři roky, než jsem šla na mateřskou v roce 1989. Odcházela jsem těsně před revolucí, loučila jsem se tehdy ještě se soudruhy a soudružkami. Pak jsem byla s oběma syny na mateřské a vrátila jsem se do úplně nového uspořádání. Moje původní pracovní pozice sekretářky u pana Bendla už neexistovala. V té době už byl pan Bendl novým vlastníkem firmy. Nastoupila jsem, ale rovnou jsem dostala výpověď. Ještě během výpovědní lhůty jsem si začala shánět nové místo, ale než mi lhůta skončila, pan Bendl si to rozmyslel a nabídl

mi jiný typ práce. Pořád říkám, že to bylo nejlepší rozhodnutí v jeho životě. (směje se)

Co ti nabídli?

Přidělili mě do Staré Břeclavi na středisko zásobování MTZ. Dělal jsem příjemky. S počítačem mě to bavilo. Když k nám přišla firma aktualizovat počítačový program, zjišťovala jsem, co znamená která zkratka a proč mi některé nefungují. Všichni byli překvapení, že někdo, kdo dělá ve skladu, tak dobře ovládá počítače. Ale na MTZ jsem dlouho nepobyla. Na mzdové úctárně onemocněla kolegyně a musela na akutní operaci, a tak jsem se během týdne šla naučit, jak dělat mzdy.

Tak to byl fofr!

Bylo to stresující. První mzdy jsem probřečela. Neuměla jsem pracovat v DOSu, neměla jsem žádné zkušenosti. Ale hecla jsem se. Naštěstí jsme na to tehdy byly dvě. Když pak šla paní Švachová z finanční úctárny do důchodu, vybrala si mě na zaučení. Po ní jsem pak převzala funkci vedoucí úctárny. Od roku 2019 jsi ekonomka, resp. hlavní účetní.

Měla jsi někdy „zaječí úmysly“?

Neměla. Kromě toho, že mě bavila práce, měla jsem i štěstí, že jsem vždy pracovala pro dobré šéfy. Navíc kdykoliv jsem se dostala na pracovní křižovatku, dostala jsem novou příležitost něco zkusit.

Co si myslíš, že ve VHS v kolektivu funguje. Co je hlavním důvodem toho, že tu zaměstnanci pracují od školy až do důchodu?

Vždycky jsme měli dobré vedení. Podmínky jsou tu dobře nastaveny.

Zdeni, už pracuješ ve firmě dlouho. Co je podle tebe největší posun, který bys pozitivně ohodnotila?

Na začátku, když jsme se z Fügnerovy ulice stěhovali sem, jsem si myslela, že si tady nezvyknu. Ale líbí se mi, jak jsme tady pohromadě. Všechno, co potřebuješ, zařídíš na jednom místě, v jednom areálu. I když přiznám se, že někdy telefonuju Tomáši Pavlovičovi, protože se mi nechce chodit po schodech. (směje se)

Myslíš si, že jste dobrý kolektiv?

Myslím si, že jo. I noví lidé, kteří nastupují, do kolektivu zapadají, jako když skládáš puzzle. Můžeme si ze sebe udělat srandu, bojujeme za sebe navzájem.

Jaká jsou tři NEJ VHSky?

Jistota práce: Kdo chce pracovat, dostane příležitost a za práci dostane každý měsíc zapláceno. Dobrý kolektiv: Kolegové, kteří tě podrží a umí se společně zasmát.

Dobré vedení: Stojíš za svými lidmi, a když máš názor, můžeš se vyjádřit. A to považuju za nejdůležitější.

Co bys poradila nově nastupujícímu kolegovi?

To, co jsem řekla i svým synům. Dejte tomu tři měsíce! První tři měsíce jsou nejhorší. Je potřeba vydržet. Teprve tři měsíce prověří, jestli tě práce bude, nebo nebude bavit. Jestli pracuješ v dobrém kolektivu, nebo ti kolegové nesedí. Tohle bych radila každému.

Jsi sice velmi pozitivní, ale určitě se i ty někdy dostaneš do bodu, kdy se ti nedaří nebo máš splín. Co ti v takové chvíli pomáhá?

Rodina. Mám hodně syny a manžela. Užívám si tři vnuky. A hodně mi pomáhá i manžel. Vyposlechne si mě, ať už řeším cokoli. Já to na něj vykřičím, on to odkývá a mně se udělá dobře.

Jak trávíš svůj volný čas?

Dělím ho mezi vnoučata a manžela. Jsme navíc rodina „bumbrlíčků“, tak jsme dřív i sportovali. Manžel roky pracoval v zahraničí a jezdil domů jen na víkend, tak jsme spolu pravidelně chodili na squash. Měli jsme tak nejen chvilku pro sebe, ale i skvělý pohyb. Později jsme hráli i badminton, ale po mém pádu na schodech, kdy jsem si potrhala achilovku, už jsme opatrní a vyrazíme třeba jen na kole.

Já ale vím, že jsi dobrá i na ruční práci.

Baví mě to. Naposledy jsem vnukovi ušila knížku. Teď ji chystám i pro toho druhého. Každý bude mít jinou. Je to pipláčka, ale já z toho mám dobrý pocit. Šití mě bavilo už za mlada. V obchodech nic nebylo, tak jsem klukům šila. I na bundy jsem si troufla. Teď je to jiné, teď si člověk radši oblečení koupí.

S manželem také hodně cestujete. Máš nějakou zemi, kterou bys doporučila?

Všude je krásně. Můj manžel je navíc velice akční. Umí cestu dobře naplánovat. Když měli například kluci po maturitě, jeli jsme cestu západní Evropou. Jeli jsme přes Mnichov a do Holandska a dál. Někdy cestovatel nás pak chválil, jak byla trasa skvěle zorganizovaná. Do té chvíle mi ani nepřišlo, jak to musí být náročné. Do budoucna ještě s manželem plánujeme, že procestujeme Česko.

Máš nějaké skryté talenty, o kterých tvoji kolegové neví?

(směje se) To je dobrá otázka. Žádné nemám. Ale strašně miluji, když mi někdo řekne, že jsem pořád dobře naladěná. Říkám to pak doma manželovi a ten to komentuje, že jsem protivná a ať teda přepnu mód.

Jaké je tvé životní motto?

Nevím... jsem žena bez názoru? (směje se). Mám ráda, když je všechno srovnané – práce i vztahy. Jsem ráda, že mám dobrou práci... Ráda se starám o rodinu. Ale motto jako takové nemám... Jsem hodně praktická, ale vydrž, zeptám se doma manžela, on je u nás ten inteligentnější, bude vědět. (směje se)

A jak na Zdenčiny začátky vzpomíná její první šéf Josef Bendl?

„Po škole jsme uvítali ve firmě nesmělého kudrnatého andílka, který se ale brzo otrkal... Zdenička nezkazila žádnou legraci, všude ji bylo vidět a slyšet. Postupně se zapojovala do každé čertoviny. A dnes jsem pyšný, jak kvalitní z ní má firma ekonomku.“

TOUR DE VHS: Rok plný společných okamžiků

↓ Sluníčko nám na jaře dalo impuls pro refresh firemní zahrádky, kterou si hýčkáme jako naši oázu klidu.

↑ Nová, stará i zapůjčená kola jsme i letos prověřili při společné vyjížďce. Tentokrát jsme se vypravili cestou - necestou podél řeky Dyje, která nás dovedla až k Novomlýnským nádržím. Při kochání se výhledem na Pálavu a pálavská jezera všechny běžné starosti ustoupily do pozadí. Po doplnění energie a tekutin jsme vyšlápli až do Zaječí, odkud jsme již fičeli z kopce dolů do našeho již tradičního cíle na Ritopeky k Milanu Brychtovi. S plnou pusou a skleničkou vína v ruce jsme se shodli, že se výlet vydařil.

↓ Devět „želízek v ohni“ vyběhlo na trať v horkém červnovém dni v rámci akce WineRun - Krumvířský vinařský běh. Jak myslíte, že to dopadlo? Byly z toho hned dvě medaile! Třetí místo v kategorii mužů do 19 let si odnesl Matěj Pavlovič, syn našeho kolegy Tomáše. Cenu za nejlepší běžkyni obce Krumvíř vybojovala naše kolegyně Monika Grégrová. A to nejdůležitější, co si odnesli všichni účastníci, byl pocit, že jsme společně podpořili Adámka z Bořetic, který trpí nejvyšším stupněm autismu.

↑ A že máme zdravé nozičky jsme se přesvědčili na podzim. Tentokrát jsme vyrazili do přírody na Lučinu, abychom společně vyšlápli nějaký ten kopec. Jak to celé dopadlo?

Cíl: vrch Kobyła dosažen

Délka trasy: 17 km (+ kilometr k parkovišti)

Co říkají chytré hodinky: téměř 31 tisíc kroků

Nejvyšší dosažený bod: 618 m nad mořem

Počasí: skoro jasno, vítr 65 km/h

Ztráty na cestě: 0 (všichni dorazili do cíle)

Profesní kulaté a půlkulaté

Každý rok na stránkách děkujeme kolegům za jejich práci a gratulujeme těm, kteří slaví pracovní výročí.

Tento rok si metál za loajalitu a neuvěřitelných 45 let ve firmě zaslouží hlavní stavbyvedoucí Vladimír Herůfek a řidič Karel Wagner.

Krásných 35 let oslavili

stavební dělník Vlastimil Šmerda
a soustružník Josef Kalužík.

Firemní třicetiny oslaví

stavební dělník Petr Pávek,
instalatér Stanislav Horváth
a stavbyvedoucí Zbyněk Spěvák.

O letošní úrodu VHSáčků se postarali

	Miminko	Datum narození
Vít Vacula	Tomáš	20. 9. 2024
Radomil Baloun	Tomáš	13. 8. 2024
Dominik Kudla	Rozálie Kateřina	24. 10. 2024 24. 10. 2024

Projekční ateliér Plus: Rok ve znamení rozvoje

„Letošní rok byl pro nás přelomový, pokud jde o růst a nové příležitosti,“ uvádí Pavel Dvořák, vedoucí brněnské kanceláře ateliéru Plus. „Posílili jsme tým o nové odborníky a v nadcházejícím roce se k nám připojí další specialisté, kteří přinesou čerstvé nápady a technická řešení,“ říká.

Brněnský tým se letos zaměřil na významné projekty v oblasti rezidenčního bydlení. Jedním z největších úspěchů byl rozsáhlý developerský projekt v jihomoravském regionu Bydlení u Lázní, který kladl důraz na moderní a komfortní bydlení v blízkosti přírody i městské infrastruktury. Tým ateliéru Plus zde zajistil kompletní infrastrukturu včetně vodovodů, kanalizací a moderních parkovacích ploch a vytvořil efektivní systém pro hospodaření s dešťovou vodou, který podporuje udržitelnost projektu. Významným prvkem byly také

úpravy zelených ploch, chodníků a komunikací, které propojují projekt s okolím.

„Každý z projektů nám přináší nejen nové zkušenosti, ale i výzvy, které nám umožňují posouvat se dál,“ vysvětluje Dvořák. Tento rok se navíc tým Ateliéru Plus přesunul do moderního pracovního prostředí, které podporuje kreativní práci a efektivní spolupráci. „Těšíme se na další projekty, které nám umožní přinést nové trendy a udržitelná řešení do oblasti bydlení,“ dodává Dvořák.

Od plánů k realitě v Cihelně Gbely

V minulém roce jsme informovali o plánech na postupné renovace areálu a rozšíření nabízených služeb. Dnes představujeme konkrétní výsledky.

V nově opravených prostorách poskytujeme rozšířené služby. Ty zahrnují kromě ukládání stavebního odpadu také půjčovnu nářadí a strojů, stejně jako prodej štěrku, písku a kameniva v různých frakcích. Od května navíc využíváme nový nakladač JCB 535, který se osvědčil jako spolehlivý pomocník při nakládání sypkých hmot. Významným milníkem bylo získání licence pro recykla-

ci a také povolení ke sběru odpadů. Díky těmto krokům jsme kompletně licencováni.

Na pozemcích cihelny byla dokončena demolice a vyklizení potřebných ploch. Díky tomu jsme získali další prostor pro rozšíření našich služeb. S nadšením očekáváme další rozvoj a věříme, že nové služby a vylepšení přispějí k vyšší spokojenosti našich zákazníků.

Seznamte se s nováčkem

Rodinný holding AF Group doplnila v loňském roce nová firma Klimabott. Firma si již v regionu vydobyla své jméno a stala se i pro nás spolehlivým partnerem pro dodávky klimatizací, rekuperací a chytrých energetických řešení na míru pro firmy i domácnosti.

Klimabott se společnostmi holdingu již dříve úspěšně spolupracoval. Vzájemným spojením vznikla možnost nabízet ucelenější balík služeb klientům jednotlivých

firám. V tomto vydání AFGéčka se mrkneme „na zoubek“ Bronislavu Trávníčkovi, který je tváří Klimabottu, a představíme si také něco málo z pracovních úspěchů této společnosti.

Inovativní řešení pro zdravější prostředí po celém regionu

↑ Revoluční řešení s vysokou účinností a maximální šetností k životnímu prostředí přineslo čerstvý vítr do **Domu přírody v Hodoníně**. Díky preciznímu návrhu a použití tří jednotek Atea s inovativní technologií je zaručen zdravý a příjemný komfort uživatelům.

↑ Firma **Zlomek** do své provozovny nedávno pořídila vzduchotechnický systém s celkovým výkonem 12 000 m³/h do prostor lakovací kabiny a 9 000 m³/h do skladu materiálů. Důraz na přísné hygienické a technologické požadavky výrobního procesu byl výzvou, se kterou jsme si hravě poradili.

↑ Nejen ve firmách, ale i ve školních zařízeních chtějí „zdravěji“ dýchat. Čerstvý vzduch i regulaci teploty přinesl do **ZŠ U Červených domků v Hodoníně** nový systém vzduchotechniky a klimatizace. Projekt v hodnotě 23 mil. Kč zajišťuje samostatné řešení v každém pavilonu školy. Čerstvý vzduch je rozváděn pomocí vysoce energeticky účinných systémů ALP potrubí. Pro zvýšení energetické účinnosti byl integrován systém rekuperace tepla s účinností až 95%. A co můžeme očekávat? Vyšší koncentraci žáků a maximální efektivitu výuky.

↑ Hrdinové všedních dní, kteří zachraňují životy a přírodu vždy, když je to potřeba, se také dočkali. **Hasičský záchranný sbor Hodonín** se může nově pochlubit moderním odsávacím systémem, který v garážích efektivně zachytává a odvádí výfukové plyny již při nastartování vozidla. Díky systému sacích flexibilních ramen připevněných k výfukům vozidel odsaje ventilátor plyny, čímž chrání zdraví záchranářů uvnitř garáže.

↑ Důraz na estetiku a design viditelných distribučních elementů – to byl jeden z požadavků při realizaci vzduchotechniky v kuchyni a jídelně společnosti **MND v Lužicích**. A co my na to? Umíme! Splníme! Hlavní barvou se stala elegantní černá. Jídelnou prochází pod stropem textilní vyústka z odolných textilních materiálů, která umožňuje rovnoměrnou distribuci vzduchu v prostoru. Pro klimatizování jsou zvoleny také černé kazetové klimatizační jednotky.

↑ Sofistikované a současně decentně elegantní řešení vzduchotechniky a chlazení jsme realizovali i pro rodinnou firmu **Bartoník v novostavbě sirupárny v Mikulčicích**. Design viditelných částí byl řešen lakováním bílou barvou, aby nenarušoval interiérové prvky.

↑ Rekonstrukci stravovacího pavilonu a kompletní instalaci vzduchotechniky jsme dokončili ve **Fakultní nemocnici Brno Bohunice**. Celkem 4 500 jídel denně zde připravují pro své pacienty. To už si zaslouží pozornost a inovace! Nové řešení přináší nejen lepší komfort uživatelům, ale především snížení energetické náročnosti bezmála o třetinu.

Rebel, cestovatel, podnikatel

Příběh muže, který naslouchá svým snům.

Hodonínská firma vznikla v roce 2009 a její tváří je Bronislav Trávníček. Narodil se v roce 1978 ve Vyškově a své dětství prožil s rodiči a dvěma sourozenci v Křižanovicích u Slavkova u Brna. Teprve v jeho 12 letech se rodina přestěhovala do Hodonína.

Broněk se vyučil tesařem, vzdělání si doplnil nástavbou v oboru stavebnictví. Po vojně nastoupil k otci do rodinného podnikání v oboru vzduchotechnika. V roce 2001 si pak se svou budoucí manželkou Renatou na dva roky „odskočil“ na studijně - pracovní pobyt do Anglie, kde získal nejen bohaté životní zkušenosti a jazykovou průpravu, ale díky práci v zahradnictví i znalosti v oboru péče o rostliny. Zde si Bronislav poprvé (a naposled) vyzkoušel, jaké to je mít zaměstnavatele. Po návratu ze zahraničí pracoval Broněk několik let jako soukromý podnikatel se zaměřením na vzduchotechniku. Teprve v roce 2009 se spojil s kamarádem z oboru klimatizací Vítou Bačíkem a společně několik let podnikali. Kde získal zkušenosti šéf Klimabottu, proč založil firmu, jaké okolnosti vedly ke spojení s holdingem AF Group a co Bronislav Trávníček od vzájemného propojení očekává? Čtěte v rozhovoru.

Jaký jste byl jako kluk?

Byl jsem rebel.

A sportovec taky?

Rozhodně ano. Vyzkoušel jsem, co se dalo. Hlavně jsem byl zapálený fotbalista. Nejdříve jsem hrál jako útočník, záložník a skončil jako stoper. Když to zpětně hodnotím, fotbal byl pro mě zajímavý i v tom, že mi umožnil postupně poznávat mezilidské vztahy. Byl jsem kapitánem mužstva a snažil se být oporou. Dělal jsem takový můstek

mezi kabinou a trenérem. Paradox byl v tom, že jsem si víc rozuměl se staršími než se svými vrstevníky. Mimo fotbal jsem rád běhal. Miloval jsem běhy na dlouhou trať. Často jsem trápil soupeře při přespolním běhu. Rád jsem vyhrával.

Zaujalo mě, že jste strávil nějaký čas v zahraničí. Proč jste se rozhodl jít na zkušenou?

Jednak, jak jsem už řekl, jsem byl rebel a chtěl zkusit něco nového, ale také to pro mě byl útek a snaha postavit se na vlastní nohy. Šel jsem tam tehdy s přítelkyní, dnes už manželkou Renčou. Na začátku nám pomohla moje sestra, která v Anglii žije přes 20 let. Ani já, ani Renča jsme tehdy anglicky neuměli ani slovo. Naším cílem bylo najít práci a školu v Londýně. Sestra napsala průvodní dopis pro nového zaměstnavatele, kde jsme měli zajištěnou práci. Majitel zahradnictví si dopis přečetl, celý ho zmačkal a něco řekl... Dodnes nevím přesně co, ale pochopili jsme, kde je naše místo a co máme dělat.

To muselo být docela těžké.

Prvních čtrnáct dnů bylo náročných. Chodili za mnou zákazníci, ptali se, co které kvítko potřebuje. Jestli stín, vodu, jaké hnojivo. Byla to výzva. Navíc jsme pracovali v lokalitě, kde žilo spousta movitých lidí. Právě tady jsem pochopil důležitou věc! Člověk nesmí soudit lidi podle kabátů. I když je někdo oblečený v županu, může to být výjimečný a velice bohatý člověk.

Takže jste získali nejen znalosti jazyka, ale také zkušenosti ze zahradnictví a rozpoznávání osobností.

Přesně tak. Pracovali jsme dvanáct hodin denně, sedm dní v týdnu. Sáhli jsme si na dno, ale celkově to byla skvělá zkušenost. Starala se o nás Italka, úžasná paní, která nás vzala pod ochranná křídla. Postupně jsme se stali součástí její rodiny. Chodili jsme k ní na obědy, večeře, na bazén... Když jsme se rozhodli vrátit domů, tak nám majitel zahradnictví říkal, co já teď budu bez vás dělat? Ptal jsem se, jak to myslíš? A on říkal. No, než jste nastoupili, pracovalo tady třináct lidí, teď končíte a je nás tady pět. Jak já vás nahradím? Ještě nám později volal, jestli bychom nepřijeli ještě jednou. (směje se)

Po návratu ze zahraničí jste začal samostatně podnikat. Co vás na tom lákalo?

Myslím, že šlo o touhu po poznání a hlad po úspěchu. Rodiče nás vedli k samostatnosti. Otec měl menší společnost se zaměřením na vzduchotechniku. Viděl jsem od mládí, co takové podnikání obnáší. Někou dobu jsme pracovali spolu, ale pak zvítězil rebel ve mně a touha dělat věci po svém. S úctou a respektem k mému otci bych chtěl říci, že tehdy nastal čas dělat věci jinak. Navíc jsem chtěl dokázat otci, že to zvládnu, i když nebudu ‚pod jeho křídly‘. Vždy jsem měl ty nejvyšší am-

bice. Byl jsem na sebe dost přísný a to stejné jsem vyžadoval i od ostatních ve svém okolí.

Vzpomínáte na dobu, kdy jste se rozhodl firmu založit?

Vzpomínám si, jako by to bylo včera. Seděli jsme s kamarádem a debatovali jsme o životě. Já byl kovaný ve vzduchotechnice a kolega v klimatizacích. Již dříve jsme si vypomáhali na různých akcích, a tak padla myšlenka, proč se vzájemně nepodpořit a naše podnikání nepropojit. Název Klimabott již v té době existoval a nesl v sobě i jména společníků. Neměl jsem s tím žádný problém, společně jsme názvu dali jen novou právní formu, tedy s.r.o.

Co z plánů se podařilo realizovat?

Plánů bylo a je stále spousta. Osobně se nespokojím jen s něčím. Když jsme se jako firma rozloučili, měli jsme roční obrát jedenáct milionů. Ten jsme postupně navyšovali až do současnosti. Loňský obrát byl devadesát milionů. A spojení s holdingem je o tom, že chceme dál růst. Protože, co neroste, postupně umírá a já se tohoto hesla držím. Takže věřím, že se budeme dál zdokonalovat. Také považuji za úspěch, že nás při rozdělení firmy bylo pět, dnes je nás pětatřicet. Podařilo se nám to, že jsme na trhu více jak patnáct let, za což patří velké díky všem, kteří se na chodu naší společnosti podíleli a podíleli.

Jak došlo ke spojení s holdingem AF Group?

Se zakladateli holdingu AF Group, tedy rodinou Anovčínů, spolupracujeme od roku 2010. Pana Jozefa Anovčina staršího jsem měl možnost osobně poznat v začátcích našeho podnikání. Vždy jsem si ho vážil za to, jaký je člověk a jaké vyznává morální hodnoty, i za to, co se mu podařilo vybudovat. Vzájemná spolupráce se postupně promítla i do mezilidských vztahů a s příchodem Josefa Anovčina mladšího nabrala naše spolupráce úplně jiných rozměrů. Stali se z nás přátelé. Když jsme se s manželkou rozhodovali, co bude v plánu naší blízké budoucnosti, byl pro nás holding AF Group jasnou volbou. Mimo již zmíněných hodnot jsme viděli ve spojení i obrovský potenciál a růst celého holdingu.

Co od vzájemného propojení očekáváte?

Větší stabilitu jednotlivých firem i celého holdingu, vzájemné propojování a podporu jednotlivců.

Co je klíčové, aby firma byla úspěšná?

Za každým úspěchem se skrývá jednotlivec, který ve finále tvoří celek. Ano, jsme to my lidé, kteří svou kvalitou, kterou do toho dáváme, tvoříme nejen úspěšnou firmu, ale i prosperující společnost.

Do instalovaných vzduchotechnických zařízení dáváme různé vůně.

Už jste zmínil, že se soustředíte především na firemní klientelu. Co všechno zákazníkům nabízíte?

Neodmítáme žádného zákazníka, ať už se jedná o domácnost nebo firmu. Nabídka našich služeb v oblasti technického zařízení budov je velice pestrá. Mezi hlavní činnosti patří obchod, projekce, realizace a následný servis. Za zmínku stojí i náš Aromapoint, se kterým máme do budoucna velké plány.

Aromapoint se zaměřuje na čich?

Přesně tak. Do instalovaných vzduchotechnických zařízení dáváme různé vůně. Čich je jeden z často opomíjených smyslů, přitom je velmi silným nositelem emocí a má vliv na naši náladu, výkonnost... Disponujeme škálou asi sedmdesáti různých vůní, které se postupně uvolňují a ovlivňují naše pocity. Do jednoho z obchodů s hračkami jsme například přidávali vůni žvýkačky. V takovém obchodě pak strávíte mnohem více času jen proto, že vám to tam krásně voní. (směje se) Vidím v tom velký potenciál do budoucna.

Jak byste popsal firemní kulturu v Klimabottu?

Snažíme se pořádat narozeninová setkání, plánujeme společné akce jako jsou motokáry, bowling. Míváme i pravidelné pohovory, kdy se každý může vyjádřit, co ho trápí nebo kde by se chtěl ještě rozvíjet. Je těžké skloubit potřeby všech. Každý jsme jiný a každý vnímáme kulturu jinak, ale pracujeme na tom a máme další plány. Věříme, že nový impuls přinese i spojení s holdingem.

Jak se snažíte podporovat rozvoj svých zaměstnanců?

Každý je sám zodpovědný za to, zda se bude dál rozvíjet, či nikoliv. Naše společnost se v rámci nabízených služeb snaží o to, aby každý ze zaměstnanců našel uplatnění v tom, co ho naplňuje a baví. Říkáme tomu „kolečko“. Každý nově přichozí zaměstnanec může vyzkoušet v rámci nabízených služeb, co mu nejvíc sedí. Nejednou se nám stalo, že jsme přijali zaměstnance na jinou pozici, než v současné době vykonává. S tím souvisí i různé vzdělávací programy, ať už pro

projektanty nebo samotné techniky. Kdybych se měl vyjádřit fotbalovým slangem, pokud chceme hrát ligu, nemůžeme mít hráče na okresní přebor. Každý sám za sebe musí chtít být nejlepší a přínosem pro ostatní.

Máte nějakou filozofii, kterou se v životě řídíte?

Řídím se zákony přírody. Už jsem zmiňoval, že co neroste, postupně umírá. Také sám na sobě každý den pracuji, aby ze mne byl lepší člověk.

Jak relaxujete?

S přibývajícím věkem se mění i můj způsob relaxace. Dříve to byly především silové sporty jako fotbal, běh a posilovna. V současnosti jsou to více procházky v přírodě, meditace, otužování a poslech zajímavých podcastů. Snažím se více porozumět své duši a tělu. I když se ženou vyznáváme jiný typ odpočinku, zatímco ona miluje moře a klid, já mám rád hory a výšlapky, vždycky najdeme kompromis, abychom si společně chvíli užili.

Máte nějaké sny, cíle?

Spousta. To by bylo na samostatný rozhovor (směje se). Ne skutečně mě fascinuje východní kultura, zejména ta asijská. Obdivuji japonské zbraně, meče, kulturu, symboly, alternativní medicínu. Rád bych se jednou do Japonska podíval. Snad se mi někdy podaří najít alespoň tři týdny na návštěvu. Druhým snem je, vlastně už ho žiju, psychologie, psychosomatika, sebepoznání těla a duše, práce s egem. Taky mě baví naslouchat ostatním, pomáhat v rozvoji, pronikat do hloubky.

Jak nejraději prožíváte Vánoce a máte nějaké speciální vánoční přání?

Na Vánoce mám dvojitý pohled. Je to výjimečná chvíle, kdy se vše na pár dnů zpomalí. Nemělo by to být o honbě za dárky, spěchu a stresu. Pro mě jsou Vánoce návrat do dětství, sledování starých pohádek, být v kruhu svých nejbližších. Tuhle atmosféru si opravdu užívám. Vánoční přání – buďme k sobě laskaví.

48

Realitní společnost Plus

49

Bedr Břeclav

50

Průmyslová zóna Gbely

[Více informací](#)

REALITY

Novinky z naší realitní rodinky

Realitní společnost Plus má před sebou řadu smělých plánů na další rok.

„Developerský projekt nekončí kolaudací, máme ambice objekty, které postavíme, sami prodávat, pronajímat a spravovat. V příštím roce musíme nachystat nabídku služeb správy domu, bytů, případně komerčních prostor pro vlastníky i nájemníky Vránova mlýna, který po kolaudaci v roce 2026 převezmeme do správy,“ říká Hedvika Čaňková, jednatelka realitní společnosti.

V objektu bytovky na Měšfánské ulici, kterou realitní společnost vlastní, vzniklo nově také zázemí pro část oddělení dopravy firmy Plus a po kolaudaci a úpravě terénu kolem bytovky se zaměstnanci dočkají stěhování do nových šaten, sprch i kuchyňky.

Dalším projektem, který na realitku čeká, je péče a prodej řadových rodinných domů v Hodoníně, v lokalitě na Výhoně. „Právě v příštím roce by se mohl záměr výstavby zrealizovat a dva domy budou k prodeji,“ shrnuje Hedvika Čaňková.

I když ne všechny holdingové areály jsou v pronájmu, realitní společnost je spravuje všechny. „Pronájem se realizují ve Gbelech, v areálu ve Veselí nad Moravou, na Bedru v Břeclavi, v Hodoníně pronajímáme bytový dům na Měšfánské a také areál na Kapřískách si pronajímá společnost Munters. V minulém roce jsme zrealizovali přibližně šedesát nájemních smluv,“ říká Hedvika Čaňková a dodává, že jde nejen o ubytovací objekty, ale také o garáže, haly, sklady,

kanceláře a pozemky. Ani naší realitní společnosti se ale nevyhýbají nepříjemnosti. „Na jaře jsme řešili zaplavení suterénu administrativní budovy ve Veselí nad Moravou a další povodňové patálie jsme se dočkali i na hotelu v Břeclavi při zářijových povodních. V obou případech nám při havárii asistovali hasiči. Naštěstí se Dyje nevyhlila z břehů a srážky způsobily jen zatopení nejnižší položené vinárny,“ vysvětluje Čaňková.

A co může naše realitka nabídnout za služby ostatním?

„Můžeme nabídnout komplexní správu nemovitostí. Zajistíme nájemní smlouvy, běžnou údržbu, revize, opravy, havárie, návrhy investic a správu energií a realitní služby – prodej, pronájem nemovitostí. Také zajistíme nákup pozemků a jsme schopni prověřit existenci sítí, záměr dle územního plánu, existenci břemen, omezení a ochrany, řešíme také směnu pozemků a poskytujeme poradenskou činnost“ uzavírá Čaňková.

Školka, asijské bistro a plány na stylové bydlení

O zprovoznění areálu Bedr v Břeclavi jsme informovali už v loňském vydání našeho firemního časopisu. Jak se areálu vede a kdo ho užívá, jsme se zeptali jednatelky Realitní společnosti Plus Hedviky Čaňkové.

Plánuje se rekonstrukce objektu?

Výhledově je plánovaná rekonstrukce celého areálu. Zatím jde jen o některé dílčí části, protože budovy ještě dobře slouží stávajícím nájemníkům.

O které části jde?

Nově zrekonstruovaná je část restaurace, kde vzniklo zázemí pro školku. Školka funguje od září 2023 a zatím jsme od rodičů zaznamenali jen pozitivní ohlasy. V areálu vznikla také malá zahrádka s hracími prvky pro potřeby dětí. V létě se zprovoznila část bývalé recepce, kde náš partner Yumi Izakaya otevřel gastro podnik a využívá i prostor bývalé kuchyně. Připravuje skvělé asijské jídlo. Určitě přijďte ochutnat.

Kdo v současné době ještě využívá pronájem na Bedru?

Největší část slouží jako ubytovací zařízení. Bohužel válka na Ukrajině trvá, a tak je zájem o ubytování enormní.

Není provozování ubytovny problematické s ohledem na hluk nebo nepořádek?

To ne! Žijí tady většinou rodiny s dětmi a pracující lidé, chtějí klid a důstojné bydlení, o které se sami starají. Například udržují záhon před budovou. Dokonce tam letos vypěstovali rajčata. Dalšími nájemníky jsou soukromé osoby, firmy, které využívají garáže a haly ke skladování a parkování.

Kolik je zde ubytovaných?

Ubytovaných je kolem šedesáti.

Je na Bedru ještě nějaký prostor k nájmu?

V současné době není pronajatý prostor vinárny a bývalé sauny, jsou to sklepní prostory. Pokoje i apartmány máme obsazeny, ale občas se něco uvolní. Pokud bys neměla kam složit hlavu, něco vymyslíme.

Co se do budoucna chystá?

Měli bychom se pustit do rekonstrukce administrativní budovy a přestavět ji na byty. Bude to moc hezké bydlení. Místo je kouzelné. Pro rekonstrukci administrativní budovy máme zpracovaný projekt šesti bytů a stavební povolení. Začít bychom chtěli až v roce 2026.

Průmyslová zóna Gbely pokračuje v úspěšném rozvoji!

Během posledních 12 měsíců se nám podařilo komerčně obsadit 70 % dostupných prostor. Areál průmyslové zóny se tak stává dynamickým místem, kde mohou nájemci naplno využívat výhody infrastruktury a příjemné prostředí pro rozvoj svého podnikání.

S kompletním servisem, technickou podporou a individuálním přístupem jsme připraveni pomoci i dalším zájemcům, kteří hledají prostor pro své podnikání. Klademe důraz na dlouhodobou spolupráci a úspěch našich nájemců nás těší stejně jako náš vlastní.

pzg.sk

54

Bydlení u Lázní

[Více informací](#)

56

Vránův mlýn

[Více informací](#)

DEVELOPMENT

Bydlení u Lázní: Z vize se stává skutečnost

Rok intenzivních příprav posunul developerský projekt Bydlení u Lázní výrazně kupředu. Projekt dostal nejen novou vizuální identitu včetně loga a prezentaci na sociálních sítích, ale především se finalizuje klíčová projektová dokumentace.

Na jaře 2025 máme v plánu zahájit realizaci inženýrských sítí a v polovině roku by měla odstartovat výstavba prvního bloku bytových domů. „Naším cílem je vytvořit živou čtvrť, která nabídne bydlení pro každého, od jednotlivců po rodiny, od malých bytů po prostorné domy. Spolupracujeme přitom s týmem odborníků, jako je urbanista, architekt, krajinný architekt, sociolog tak, abychom vytvořili příjemné místo pro bydlení,“ vysvětluje Jaroslav Bartoš, projektový manažer. Unikátnost projektu podtrhuje promyšlené řešení lokality a příjemné napojení na lázeňský a nemocniční park. Rezidenti také jistě ocení blízkost zdravotnických služeb. Obyvatelé se mohou těšit na nové náměstí, dětské zóny i příjemné pěší stezky propojené s novým parkem. Komfortní bydlení doplní v okolí náměstí nezbytné obchody a služby. Cílem našeho projektu je vytvoření moderní městské zástavby pro bydlení v rodinných a bytových domech. Naši vizi je vytvoření příjemného místa pro bydlení, které bude přirozeně preferovanou lokalitou v Hodoníně. Vytváříme bydlení pro každého v oblasti obklopené zelení s energeticky efektivním řešením.

Sledujte projekt na facebookových stránkách.

Od základního kamene až po střechu

Jedním z nejvýznamnějších developerských projektů, které jsme symbolicky odstartovali poklepem na základní kámen v prosinci 2023, je Vránův mlýn.

Od odstartování neuběhl ještě ani rok, ale prodej bytů už byl zahájen a řada jednotlivců i rodin se těší na své nové bydlení. Na výstavbě se podílí tým odborníků a celá řada řemeslníků. Každý má svou nezastupitelnou funkci. „Jednou z největších výzev, které jsme čelili, byla nečekaná zjištění. Původní dřevěné piloty v základech mlýna nás přiměly přehodnotit plány. Díky flexibilnímu přístupu našeho týmu a úpravám harmonogramu jsme ale zvládli náročné podmínky překonat. Výzvou byla také koordinace mezi několika různými dodavateli, ale díky dobré komunikaci a pravidelnému monitorování se nám daří udržet všechny části projektu v souladu. Aktuálně dokončujeme základní konstrukce a střecha je téměř hotová. Postupně se přesouváme k finálním úpravám interiéru,“ shrnuje aktuální stav Markéta Grufíková, projektová manažerka Vránova mlýna.

Při výstavbě se klade důraz na využívání moderních technologií

„Nebál bych se říct, že právě technologie hrají obrovskou roli. Pomáhají nám nejen v rámci informovanosti celého týmu, navíc šetří náklady a ulehčují plánování výstavby,“ vysvětluje Jiří Šetina, šéf Developerského oddělení.

Moderní přístup lze vystopovat v každém kroku přípravy a realizace

„Jako projektantka používám pro práci primárně systém ArchiCAD, který je klíčový pro tvorbu detailních architektonických návrhů v BIMu. Na samotných stavbách pak využíváme Dalux. Ten slouží ke koordinaci a sledování projektu přímo na stavbě. Umožňuje zadávat úkoly, zaznamenávat změny a mít přehled o celém projektu v reálném čase. Všichni členové

týmu mají vždy aktuální informace, což usnadňuje spolupráci a předchází nedorozuměním. Díky těmto softwarům je navrhování a koordinace projektu plynulejší, rychlejší a méně náchylná k chybám,“ pochvaluje si práci Dana Lorencová, hlavní projektantka Vránova mlýna. Technologie a materiály oceňuje i hlavní stavbyvedoucí. „Materiály a technologie vybíráme tak, aby odpovídaly náročným požadavkům na moderní funkčnost. Kombinujeme tradiční materiály s pokročilými stavebními technologiemi, které zajišťují dlouhou životnost a energetickou soběstačnost. Vránovu mlýnu vtiskáváme nejen původní siluetu, ale i vysoký komfort nových prostor a šetrnost k životnímu prostředí,“ informuje Aleš Selucký, hlavní stavbyvedoucí. Výstavba Vránova mlýna je jedinečný projekt, který kombinuje moderní stavební postupy s respektem k historickému rázu stavby. „Postupujeme etapově. Každá část procesu vyžaduje přesnost a důkladnou koordinaci s architektem. Pracujeme s ohledem na všechny detaily,“ doplňuje Aleš Selucký.

I když se byty teprve staví, prodej bytových jednotek byl zahájen už na jaře 2024.

A co nejčastěji zajímá klienty při jednání o koupi? „Klienti se nejčastěji ptají na cenu a termín dokončení. Následují dotazy na dispozice bytů, výhledy z různých stran komplexu a na akustické a tepelně izolační vlastnosti budovy nebo se zajímají o výši záloh na energie, soběstačnost komplexu a nabízené služby. Věnují pozornost i možnostem financování, požadované platbě a jejímu rozfázování,“ shrnuje Kateřina Hicl, realitní makléřka pro Vránův mlýn. Komplex Vránův mlýn je pro ty, kteří hledají spolehlivé a kvalitní místo k životu, které obstojí v čase. „Naši klienti jsou většinou lidé se zralým

pohledem na finance, kteří mají životní zkušenosti a zvládli už něco vybudovat. Nemusíte být milionář, abyste mohli žít dobře, ale finanční gramotnost a schopnost investovat chytře jsou klíčové,“ popisuje stav prodeje Kateřina Hicl.

Jaká budou největší pozitiva pro budoucí obyvatele?

„Osobně nejvíce oceňuji jedinečnou lokalitu, krásné výhledy, historii, komunitní přesah a v neposlední řadě stavební firmu a tým lidí, kteří za projektem stojí. Celý projekt je komplexní – dbáme nejen na stavbu samotnou, ale i na okolí a snažíme se najít synergii s místem, jeho minulostí a budoucností,“ hodnotí projekt Jiří Šetina. „Projekt je skutečně jedinečný – ať už svou kvalitou nebo lokalitou – a něco takového se už nebude opakovat. I když počáteční investice může být vyšší, jde o kvalitní stavbu, do které další generace nebudou muset investovat. Pokud tedy nepočítáme občasnou výměnu žárovky,“ usmívá se Kateřina Hicl.

A jaké výhody přinese projekt obyvatelům Břeclavi?

„Jmenoval bych hned několik pozitiv: kvalitní bydlení, které kombinuje moderní standardy s respektem k historii místa. Obyvatelé získají příležitost žít v jedinečném prostoru s výbornou polohou, a díky tomu mohou mít vše potřebné na dosah – ať už jde o služby, kulturní akce nebo přírodu. Projekt podporuje komunitní život a vzniká tak přirozený prostor pro setkávání, což přispívá k posílení místní komunity. Zaměřujeme se také na ekologii a udržitelnost, což snižuje provozní náklady a pozitivně ovlivňuje okolí. Obyvatelé se tak mohou těšit na pohodlné a nadčasové bydlení s nízkými náklady na údržbu, což je přínos nejen pro ně, ale i pro celé město,“ uzavírá Jiří Šetina.

60

Resort Eisgrub

[Více informací](#)

61

Nemojanský mlýn

[Více informací](#)

62

Pivovar Lednice

[Více informací](#)

HOTELY & GASTRO

Lednice láká turisty

Lednicko-valtický areál, známý svou jedinečnou architekturou a bohatou historií, každoročně přitahuje víc a víc návštěvníků z různých koutů světa. Lednicko-valtický areál nalákal v roce 2024 především české turisty (45 % všech návštěvníků).

Na druhém místě se s 30% nachází Němci, což ukazuje na silnou vazbu mezi oběma zeměmi, zejména díky historickým a kulturním spojům. Mezi další významné národnosti patří Poláci (10 %), Rakušani (8 %) a Maďaři (7 %). Tyto statistiky ukazují, že oblast přitahuje zejména turisty ze střední Evropy, kteří hledají unikátní zážitky v krásné přírodě a historických lokalitách.

Privátní wellness v Resortu Lednice: Váš dokonalý únik do světa relaxace

Resort Lednice nově nabízí privátní vstupy do wellness, které je ideálním místem pro hosty hledající klid a soukromí v luxusním prostředí. Návštěvníci si teď mohou rezervovat celý wellness prostor jen pro sebe a užít si jedinečné chvíle odpočinku. Součástí wellness je finská sauna, parní kabina, odpočívárna a na střeše dokonce vyhlášená vířivka, která posky-

tuje jedinečný zážitek s výhledem. Vychutnejte si chvíle klidu a regenerace s těmi, kteří jsou vám nejbližší, a zažijte luxusní relaxaci jako nikdy předtím.

Představte si to: Resort Lednice jako magnet na celebrity!

Resort Lednice přivítal za poslední dva roky několik známých osobností, které se rozhodly u nás ubytovat a vychutnat si atmosféru našeho místa. Mezi slavnými hosty nechyběl Michal Malátný z Chinaski, tenistka Lucie Šafářová, zpěvák David Koller, hudebník Xindl X, držitel Českého lva Marcel Bendik, moderátor Patrik Hezucký, moderátorka Tereza Pergnerová, kapela Trautenberk, modelka Nikol Švantnerová a herec Štěpán Kozub. Kdo ví, jestli za jejich návštěvou stojí naše pověstné pivo, wellness nebo prostě jen touha být „in.“ Každopádně – těšíme se, kdo další se přidá na náš seznam hvězd!

Rok ve mlýně: od zimy do zimy

Nový rok jsme přivítali stylově, pravou venkovskou zabijačkou, která oživila vzpomínky na dávné časy mlýna. V únoru se náš prostor proměnil v oázu klidu pro milovnice jógy. Naše wellness centrum praskalo ve švech, klidně bychom využili dvojnásobek saun a odpočinkových zón.

S příchodem jara se mlýn stal místem setkávání našich firemních partnerů. Představují zde své novinky a zavádějí nové postupy do praxe. Někteří z nich jsou u nás tak často, že by si tu klidně mohli otevřít pobočku! Květen a červen patří především školám v přírodě. Děti nadšeně objevují naši kontaktní mini zoo a užívají si aktivity u rybníka, točení mlýnského kola a pátrání po hrnčících našeho vodníka. I když je to náročné, zvládneme pohostit až 80 lidí najednou! Léto až do začátku podzimu patří svatbám. Naše romantické kulisy okouzly letos více než deset párů, které si zde řekly své „ano“. Podzim přináší klidnější atmosféru a úchvatnou paletu barev. Je to čas rodinných oslav, firemního plánování a podzimních prázdnin s dětmi. A než jsme se nadáli, přichází zima. Už se těšíme na romanticky zasněžené chodničky, které lákají k procházkám. Když zamrzne rybník Chobot, nastává pravé zimní veselí a pro nás čas vařit čaj a polévku pro nadšené bruslaře. A hosté? Ti už se dnes vyptávají na silvestrovský program...

Co se letos povedlo?

Neuvěřitelnou souhru všech zaměstnanců jsme zažili letos během povodní. Všichni zaměstnanci hotelu i ti, kteří neměli směnu, přišli pomáhat s odstraňováním větví a nepořádku. Jen díky dokonalé týmové práci jsme dokázali připravit a přemístit samotný svatební obřad z prostoru v biotopu do party stanu. Zorganizovat se podařilo vše, až po skvělé osvětlení a ozvučení. Spokojení svatebčané ocenili vynaložené úsilí.

A slovo na závěr?

Snad to nebude znít jako klišé, ale náš cíl je mít spokojené hosty, kteří se k nám rádi vrací, i spokojené kolegy. Když mezi námi budou pouze spokojení lidé, host to pozná a naše místo mu přinese radost v každém ročním období. Těšíme se na vaši návštěvu a věříme, že u nás prožijete mnoho skvělých zážitků!

Po 5 letech jsme vrátili ples zpět do Lednice

Po pětileté pauze se Lednice opět roztančila. Zámecká jízdárna se v lednu proměnila v noblesní taneční sál. Společný projekt obce a pivovaru překonal očekávání. Ples byl zcela vyprodán a zúčastnilo se ho přes 300 osob. O pivo a víno nebyla nouze, tancovalo se až do rána. Zažít tuto jedinečnou událost můžete i vy. Poznamenejte si datum 24. ledna 2025 – další ročník slibuje ještě více novinek a překvapení!

Pivo teklo proudem, lidé oblékli bavorské kroje. Lednici ovládl další ročník Oktoberfestu

Druhý říjnový víkend roku 2024 proměnil Lednici v malé Bavorsko. Třetí ročník Oktoberfestu přilákal davy návštěvníků z celého okresu. Tradiční kroje, vůně bavorských specialit a především pivo tekoucí proudem – to vše vytvořilo nezapomenutelný zážitek. Návštěvníci si vyzkoušeli dovednosti v netradičních soutěžích a ochutnali delikatesy. Sládek Adam bavil publikum svými vtipnými komentáři během prohlídek pivovaru. A letošní výsledek? Více než 1000 vypitých piv za víkend! To je slušné, nemyslíte?

Expandujeme a rozšiřujeme nabídku

Rok 2024 přinesl velké změny! Produkci úctyhodných 100 000 litrů jsme vyrobili o 20 000 litrů piva víc oproti loňsku! Hlavní důvod? Rostoucí poptávka a úspěch na festivalech, kde naše pivo dobývá srdce návštěvníků. Významnou roli sehrály akce na festivalech a také rozšíření portfolia o nové pivní styly.

„Pustili jsme se do vyššího levelu. Experimentujeme se starobylými styly jako Gose nebo Berliner Weisse – známé jako ‚kyseláče‘. A pro vánoční období? Chystáme tmavý silný Baltic Porter – dokonalého společníka pro dlouhé zimní večery,“ prozradil sládek Adam Kareš. Ať už jste pivní klasik nebo dobrodruh, v Pivovaru Lednice si na své přijde každý!

Pivovar Lednice oslavil další úspěch

Už podruhé v řadě jsme se dočkali prestižního ocenění. Obhájili jsme 1. místo v kategorii Pivnice a pivovary v anketě Gourmet Jižní Morava 2024. „Jsme hrdí na to, že jsme si udrželi výjimečné postavení mezi jihomoravskými podniky. Především děkujeme našim příznivcům za nominaci a našim zaměstnancům za to, že drží vysoký standard. Byli to právě oni, kteří nás katapultovali mezi nejlepší podniky. Bez nich bychom žádného ocenění nedosáhli,“ poděkoval Tomáš Sedláček, manažer Pivovaru Lednice.

Pozvánky na akce

31. 12. 2024	Pivovarský silvestr
24. 1. 2025	2. Lednický ples
1. 3. 2025	Fašank v Lednici
Říjen 2025	Oktoberfest

SKLÁRNY

66

Glasfabrik Květná

[Více informací](#)

Píšeme novou kapitolu pro sklárnu v Květné

Jedním z nejmladších členů holdingu se v letošním roce stala sklárna v Květné s oficiálním názvem Glasfabrik Květná. Poté, co se koncem loňského roku objevily zvěsti o možném konci sklárny, zasáhli na začátku roku letošního společníci AF Group (Josef Anovčín) a MHS & Partners (Dušan Svoboda). Po převzetí sklárny oběma společníky začal kolotoč činností, který slibuje znovudobytí skvělého jména nejen na českém trhu, ale i v zahraničí.

Tento nový začátek pro sklárnu, která již od roku 1794 představuje symbol sklářské tradice a kvality, znamená nejen záchranu cenného kulturního dědictví UNESCO, ale i příležitost k dalšímu rozvoji a modernizaci výroby. Kromě složitého a velice nejistého období na začátku roku má za sebou sklárna letos i výročí 230 let své existence a několik významných úspěchů, které jsou skvělým začátkem další éry.

První úspěchy se dostavily už během pár měsíců.

V září se podařilo oslavit narozeniny sklárny Dnem otevřených dveří, při kterém byla opět otevřena Zahnova vila z roku 1901. Vila byla upravena na dočasné muzeum skla a historie sklárny. Začátkem října zavítala do sklárny vzácná návštěva v podobě prince Wolfganga a princezny Gabrielly von und zu Liechtenstein, potomků původních zakladatelů. Princ i princezna projevíli o výrobu velký zájem, zkusili si dokonce foukání skla a prošli celou sklárnou i muzeem.

Designblok

Na říjnovém Designbloku 2024 v Praze byla expozice nových designérů sklárny Kláry Janypkové a Tomáše Kučery oceněna jako nejlepší prezentace výrobce.

Český goodwill 2024

Další úspěch se dostavil koncem října v podobě výhry Český goodwill 2024, kdy sklárna získala prvenství v kategorii Tradice. Soutěž pravidelně oceňuje podnikatele a firmy, kterých si lidé váží pro jejich odpovědný přístup k podnikání, morální kvality a poctivou práci.

Vy se ptáte, my známe odpovědi

Od začátku roku jsme měli možnost zaznamenat v médiích řadu článků a rozhovorů souvisejících se sklárnou v Květné. Josef Anovčín, který v současné době vykonává funkci výkonného ředitele, odpovídal na otázky týkající se samotných začátků, které předcházely propojení holdingu AF Group s Glasfabrik Květná.

Proč se rodina Anovčínů rozhodla do sklárny investovat, jak celá akvizice probíhala a jaké jsou plány do budoucna? Můžete se dočíst v krátkém výřátku z rozhovoru s Josefem Anovčínem.

Jak se k vám dostala prvotní informace o končící sklárně?

Na sklárnu mě upozornil před Vánoce Dušan Svoboda, který se sklárnou dříve spolupracoval. Oznámil mi, že končí sklárna Květná, a nabídl mi, ať se tam jedeme podívat. Ze zvědavosti jsem s ním do sklárny skutečně vyrazil.

Proč jste se rozhodli sklárnu zachránit?

Už když jsme ke sklárnám přijížděli, cítil jsem, jak moc mě oslovil pohled na lesy, pole a přírodu kolem Strání, které jsou se sklárnou bytostně spojené. Pak následovala prohlídka samotných skláren, seznámení s lidmi a hluboký obdiv k jejich práci a řemeslu. Začal jsem si uvědomovat důležitost dvěstěřicetileté tradice podniku a začali jsme promýšlet možnosti záchranu.

Kdo z rodiny Anovčínů měl ve věci konečné slovo?

Jde o rozhodnutí celé rodiny. Než došlo skutečně na první jednání o odkupu skláren, sešli jsme se společně a celou záležitost dlouze projednávali. Všichni jsme se dohodli, že do toho půjdeme, i když existují rizika. Záchrana tradice a tohoto v naší republice jedinečného provozu je pro nás důležitá. Od začátku bylo jasné, že sklárnu převezmeme spolu s partnerem Dušanem Svobodou, který zastupuje společnost MHS & Partners.

Neměli jste obavu z toho, že je sklárna nevydělečná?

Že sklárna nevydělává, nám bylo jasné od začátku. Jinak by taková situace nenastala. Aktuálně děláme maximum pro to, aby sklárna v červených číslech nebyla. Čeká nás dlouhá cesta, ale věřím, že to zvládneme.

Bylo těžké přemluvit zaměstnance, v té době už uzavřené sklárny, aby se vrátili?

Úvodní řeč jsme vedli společně s Dušanem Svobodou a byli jsme vůči všem zaměstnancům maximálně upřímní. Čeká nás tvrdá práce a oni musí vědět, na čem jsou. Někteří odešli. Jiní pochopili situaci a rozhodli se zůstat. Většina zaměstnanců je ve sklárně dlouhá léta, s jejím osudem jsou spjatí a s tímto pocitem přijali naši nabídku společně tvořit budoucnost. Že zůstali své firmě věrní a šli do toho s námi, je pro nás nesmírně důležité! A tak, jak se postupně poznáváme v práci a v názorech, roste moje přesvědčení, že budoucnost sklárna má.

Jaké byly vaše první kroky po převzetí sklárny?

Za necelý rok od převzetí se podařilo nastavit efektivní procesy, pracujeme na marketingu, řešíme nabídky pro obchodní partnery. Zapojen je tým ověřených odborníků. Zároveň se snažíme v rámci možností zlepšovat pracovní prostředí a řešit některé urgentní provozní problémy.

Jaké máte plány do budoucna?

V této chvíli se již aktivně zapojuji do práce ve sklárnách. Postupně jsem prošel celým procesem a teď bych rád dohlédl na to, aby vše fungovalo. Plány do budoucna jsou velké. Cílem je zvýšit povědomí o sklárně, rozšířit portfolio výrobků, portfolio našich odběratelů, a to nejen v Česku, ale hlavně v zahraničí. Naší ambicí je vytvořit z Květné moderní, konkurenceschopný provoz.

Chci, abychom splnili naše předsevzetí a aby i zaměstnanci byli hrdí na to, že ve sklárně pracují, a byli spokojeni s podmínkami, které, věřím, se budou krok za krokem zlepšovat.

230 let umění: sklářská tradice žije dál

Při příležitosti výročí 230 let existence sklárny připomínáme základní milníky.

17. stol.

Lichtenštejnové
na Moravě

1792

Alois I. z Lichtenštejna buduje pro vlastní potřeby na Moravě sklárnu, vybráno je okolí Strání s ideálními podmínkami pro výrobu skla (voda, hluboké bukové lesy, křemen).

1794

Dokončení výstavby areálu, zahájení provozu.

1799

Pokles produkce v důsledku napoleonských válek.

1807–1826

Období pronajímání huti nájemníkům (František Ležák, Jiří Vilímek, Izák Reich, Josef Steiner).

1850

Sklárnu v dražbě kupují bratři Franz Josef Ferdinand Zahn a Emanuel Zahn za 6 500 zlatých, přestavba straňanské huti, zbudování brusírny na vodní pohon (50 pracovních míst), počátek výroby ušlechtilého skla.

1880

Výrobky sklárny odebírá císařský dvůr, sklárna má oprávnění používat za jménem firmy zkratku C.K.

1882

Emanuel Zahn umírá, po dvouletém dědickém řízení získává sklárnu do vlastnictví syn Emanuel Zahn II.

1888

Emanuel Zahn II. uzavírá sňatek s Amálií Göpfertovou – dcerou bohatého majitele skláren na Slovensku. Věno používají na zlepšení sociálních podmínek zaměstnanců. Nastává období velkého budování, podporovány jsou kulturní spolky a sportovní aktivity. Zahn II. buduje brusírnu na parní pohon (100 pracovních míst), k vytápění pecí je využíván generátorový plyn. Sklárna zaměstnává přední odborníky.

1897

Sklárna slaví světové úspěchy, jako druhá v Evropě dekoruje sklo leptáním.

1910

Cholera ve Strání neovlivňuje chod sklárny. Díky Amálii Zahnové mají zaměstnanci zajištěnu kvalitní stravu, továrník Zahn najímá lékaře.

1914

Během první světové války se výroba omezuje na jednu pec, důvodem je nedostatek sklářů, kteří narukovali.

1920–1935

Významné ocenění výrobků sklárny na mezinárodních výstavách a veletrzích:
1925 – Zlatá medaile na Mezinárodní výstavě moderního designu v Paříži
1929 – Medaile na veletrhu v Barceloně
1933 – Zlatá medaile na veletrhu v Lipsku za soubor Primadona. Továrník Zahn získává ocenění „Pamětní medaile města Lipska za rozvoj sklářství a obchodu se sklem“.

1939

Vedením sklárny je pověřen Emanuel Zahn III., který vstupuje do NSDAP, aby ve sklárně zachránil výrobu. Během války je sklo dodáváno předním představitelům Německá říše.

1945

Sklárna znárodněna na základě Benešových dekretů, po odstranění škod opět zahájena výroba. Sklárny se stávají nejvýznamnějším podnikem na výrobu ruční kalíškové skloviny v republice.

1949

Sklárna jako poslední v republice přechází na uhlí a ukončuje tavení skla za pomoci dřeva.

1959

Výstavba nové hutní haly, jejíž základní podoba zůstala zachována až do současnosti.

1961–1990

Sklárna se stává součástí komplexu Moravské sklárny (spojení tří skláren: Květná, Karolinka u Vsetína a Vrbno pod Pradědem).

1990–2011

Privatizace a následně vlastnické změny (CRYSTALEX a.s., PorcelaPlus, Odborový svaz sklářský, SYNEX s.r.o., Filip Šedivý).

2011–2019

Vlastníkem je Lubor Cerva (Crystalite Bohemia).

2020–2024

Sklárna přejmenována na KVĚTNÁ 1794 (Cerva Bohemia).

2024

Vlastníkem společnosti GLASFABRIK KVĚTNÁ s.r.o. se stává společnost EISGRUB s.r.o., jejímiž společníky jsou AF GROUP a.s. a MHS & Partners s.r.o.

Sklářství v krvi

Antonín Brušík o životě a práci ve sklárně Květná

Antonín Brušík se narodil v roce 1955 do sklářské rodiny. Do učení pro sklárnu v Květné nastoupil v roce 1970 a dlouhé roky pracoval na dílně jako sklář.

V roce 1993 se stal huťmistrem. Jeho úlohou bylo vedení provozu se 120–200 zaměstnanci. Postupně se uplatnil také jako designér skla a dle jeho návrhů byla vyrobena řada zajímavých výrobků, které získaly ocenění na prestižních soutěžích u nás i v zahraničí.

I když pan Brušík oslaví v příštím roce sedmdesátiny, stále se ve sklárnách angažuje. V letošním roce pomáhal zprovoznit muzeum skla v Zahnově vile, připravil expozici historických fotografií a podílí se na sběru historických faktů týkajících se fungování sklárny. Do budoucna má ještě hromadu plánů, například dát dohromady ucelenou knihu o historii sklárny. Co všechno nám Antonín Brušík prozradil o počátcích fungování sklárny, zajímavostech ze života sklářů a jak sklárnu vidí dnes? Čtěte v rozhovoru.

Jaké byly okolnosti, které vedly k založení sklárny?

Impulsem k založení sklárny bylo nalezení křemičitého písku v Uherském Ostrohu a následně u hradu Beckov na Slovensku, v tehdejších Uhrách. Po zkouškách kvality, které proběhly ve Vídni v císařské porcelánce a dopadly úspěšně, se hledala lokalita, kde by sklárna vznikla. Právě ve Strání, tři kilometry od vesnice, se našly ideální podmínky s bukovým dřevem, vydatným potůčkem a starou obchodní cestou nazývanou Uherská, která byla vlastně spojnicí mezi Moravou a Uhrami, kde se předpokládá vývoz do této oblasti.

Kdo byl zakladatelem sklárny a jaký měl na ni vliv?

Zakladatelem sklárny byl kníže Alois z Lichtenštejna, kterému patřily okolní lesy. Projekt dal vypracovat svému dvornímu architektu a inženýrovi Tomáši Vidlákovu. Výstavba sklárny začala v roce 1794 a provoz byl spuštěn v roce 1795.

Jak vlastně sklárna začínala?

Vedoucím sklárny ustanovil kníže svého chemika Weissmana, který sklárnu řídil po dobu asi deseti let. Po této době sklárnu pronajímá skelmistrům až do roku 1848. Vyrábělo se tady klasické užitkové sklo, takzvané lesní sklo, cylindry, to je spotřební zboží, a také tabulové sklo rýnským způsobem. Významným rokem v historii sklárny byl rok 1850, kdy sklárnu koupil v dražbě za 6 500 zlatých rod Zahnů z Vídně.

Jak Zahnové ovlivnili chod sklárny?

Jejich příchodem začal velký rozmach sklářství v této oblasti. Kvalita výrobků rychle stoupala. Zahnové vybudovali novou brusírnu, přijali nové zaměstnance a orientovali se na styl vídeňských architektů a designérů, kteří dodávali návrhy na výrobu skla. Povědomí o sklárně se rychle šířilo po celé tehdejší Evropě. Dalším významným milníkem pro sklárnu byl rok 1888, kdy se Emanuel Zahn oženil se slečnou Amálií Göpfertovou. Ta patřila do zámožné rodiny z Uher. Její otec vlastnil několik skláren a Amálie přinesla do svazku velké věno. To bylo následně použito na další rozvoj sklárny a ke zvelebení podmínek zaměstnanců.

Kam sklárna sklo vyvážela?

Za Lichtenštejna se vyváželo převážně do Uher, do Váhu, do Pešti. Po příchodu Zahnů, kteří si zřídili sklad ve Vídni, kam se sklo převáželo, aby bylo blíž zákazníkům, se postupně věhlas rozšířil a vyváželo se i ze skladu v Hamburku, do Berlína, Londýna, Paříže. Později do Spojených států, do Austrálie, prostě do celého světa.

Jak ovlivnila válka chod sklárny?

Samozřejmě války a krize se na sklářství projeví v podstatě okamžitě. V průběhu první světové války se pracovalo jen na jedné sklářské peci, protože zaměstnanci museli narukovat a odbyt byl menší. Každá krize ovlivňuje prodej a zastaví vývoj sklářství.

Dokdy vlastnil Zahn sklárnu a co bylo po něm?

Zhruba sto let. Teprve po druhé světové válce byl jejich majetek jakožto německým občanům zabaven Benešovými dekrety. Byl to smutný případ. Sám Zahn ve svém životopise píše, že ačkoli byl celý život apolitický, aby zachránil sklárnu, vstoupil do NSDAP, aby udržel zaměstnance. Nakonec na to tvrdě doplatila celá rodina.

Co se stalo?

Jako Němci museli narukovat. Jednoho syna ustanovil do vedení firmy, sám ustoupil do pozadí, druhý syn musel narukovat. Z vojny dezertoval a při náhodné kontrole ve Vídni byl zastřelen. Emanuel Zahn se ve stáří odstěhoval ke své dceři do Rakouska, kde krátce po válce následkem vyčerpání a psychického stresu zemřel. Jeho syn Emanuel, který během války sklárnu vedl, byl internován. Rok pracoval v cihelně a potom byl vyhoštěn ze země.

Smutný příběh úspěšné rodiny. Jak se během let měnily výrobní technologie a postupy ve sklárně?

Zpočátku se vyrábělo převážně lesní sklo pro domácí trh a tabulové sklo. Po nástupu Zahnů se sortiment změnil. Výroba tabulového skla se úplně zastavila. Začalo se tavit z kvalitních surovin a vyráběla se sklovina, která byla žádaná ve světě. Zavedlo se také broušení, rytí, hranování a postavila se nová brusírna pro 50 pracovníků. Postupem času se rozšířil sortiment o malované sklo, zdobilo se pantografem a giloší. Byli jsme vlastně druhá sklárna na světě, která pantografii zavedla. Do výroby byl angažován Bimann (vnuk známého rytce Bimanna), který vedl sklárnu po výrobní stránce. Orientoval se na nadčasové sklo inspirované vídeňským prostředím a získal řadu ocenění na světových výstavách. Sám Emanuel Zahn jezdil na veletrhy – v Lipsku byl osmdesátkrát a při sedmdesáté návštěvě byl vyznamenán Zlatou medailí města Lipska.

Existují nějaké ikonické produkty nebo designy, kterými byla sklárna vyhlášena?

Sklárna získala několik ocenění. Nejvýznamnější bylo na světové výstavě moderního designu v Paříži v roce 1925 se svým souborem a v roce 1929 v Londýně. Tyto soubory se vyvážely do celého světa.

Jaké postavení měli sklářští?

Na přelomu 19. a 20. století měli sklářští významné postavení. Vydělávali si celkem slušně, a tak mohli dávat své děti na studia. Na jejich místa pak přicházeli dělníci a pracovníci z okolí.

Sklářské řemeslo se předávalo z generace na generaci, nebo spíš právě sklářští dali dětem vzdělání a noví dělníci získávali zkušenosti?

Do 20. století se řemeslo dědilo. Děti odmala nasávaly práci

ve sklárnách a přebíraly ji po rodičích. Zlom nastal ve 20. století, kdy sklářští více investovali do vzdělání svých dětí a na jejich místa nastupovali noví dělníci.

Existují nějaké legendy nebo zajímavé příběhy spojené se sklárnou?

Traduje se, že jeden učeň, jménem Švestka, který se učil sklářem, se při výrobě vážně zranil na ruce. Majitel Zahn ho vzal do vlastní péče a po čase z něj vychoval učitele na škole, kterou sám nechal postavit a provozoval. Tento učitel pak založil knihovnu, divadelní spolek a podílel se na šíření kultury a češtví v oblasti. Také Amálie Zahnová byla známá svou péčí o místní komunitu – například během epidemie cholery v roce 1910 osobně připravovala nemocným zdravou a výživnou stravu. Když došlo k havárii kotle a jeden pracovník byl popálen, navštěvovala ho a ošetřovala.

Takže Zahnové byli vlastně velice laskavá rodina.

Ano, opravdu se starali o své lidi. Provozovali a dotovali školu, investovali do sportu, tělocvičny a kultury. Podporovali místní soubory, dechovou hudbu, divadelní spolky a smyčcový orchestr. Kultura zde byla na vysoké úrovni. Členové DTJ z této oblasti jezdili na olympiády cvičit do Vídně, Prahy a Bruselu.

Jaké byly nejvýznamnější osobnosti sklárny?

Nejvýznamnější osobností byl druhý Emanuel Zahn, který vedl sklárnu 56 let a dovedl ji na vrchol světového sklářského průmyslu. Další osobností byl František Brumovský, který nastoupil do sklárny ještě za Zahnů a začínal jako malíř skla. Zahn poznal jeho talent a povýšil ho na návrháře, který se stal jedním z nejlepších návrhářů u nás ve druhé polovině 20. století. Třetím je můj strýc Jan Brušík, uznávaný expert na výrobu skla a technolog, který zde pracoval několik desetiletí a přispěl k vývoji sklárny. Psal do odborných časopisů, za jeho éry byla postavena nová hutní hala a zavedl různé inovace. Bylo samozřejmě více významných sklářů a mistrů, kteří by si zasloužili zmínku, ale seznam by byl dlouhý.

Jak vidíte sklárnu dnes?

Doufám, že s novým majitelem nastane další rozkvět sklárny. Rád bych, aby se orientovala i na cestovní ruch a aby zde vzniklo muzeum a sklárna se stala kulturním centrem pro návštěvníky z okolí, nejen výrobním závodem.

Po stopách sklářských tradic s mistry v oboru

Na začátku listopadu přijali pozvání nových majitelů sklárny bývalí zaměstnanci. Společně se tak sešli senioři z řad sklářů, malířek skla, techniků, údržbářů, kuličů, baňkařů a dalších profesí, aby si připomněli své bývalé působiště, pozdravili své nástupce a navštívili nově otevřené muzeum.

Během setkání zasadili noví zástupci sklárny strom, který se stal symbolem nových začátků a spojením tradice s inovacemi. Zasloužili pracovníci využili této příležitosti, aby novému vedení popřáli hodně štěstí a společně si připili na budoucí úspěchy.

Zveme vás na Sklářský a obecní ples

15. února 2025 od 19:00
Kulturní dům Květná

Hrají

DH Túfaranka
Václav Noid Bárta s kapelou
CM Strýci
DJ Tommys

Vystoupí

Tanečník StarDance
Martin Prágr s partnerkou

SLUŽBY

Ostřílení profíci v novém kabátě

Nejmladším členem holdingu se zhruba v polovině roku 2024 stala společnost AFG servisní s.r.o.

Už podle názvu je zřejmé, že jde o firmu v holdingu AF Group, která se zaměřuje na poskytování služeb a servis. Zahrnuje oblasti ICT, marketingu, právních služeb, ale také pomoc v oblasti personalistiky či účetnictví. I když by řada čtenářů mohla právem očekávat nové tváře, je to přesně naopak. Tým pod vedením Jirky Vopavy tvoří

ostřílení matadoři, kteří se v rámci holdingu osamostatnili, aby poskytování služeb v rámci holdingu bylo efektivnější a komunikace byla jednotná. Nyní se na vás těší tým nadšenců, od kterého můžete očekávat mnohem větší dávku inovací, kreativity, humoru a profesionality.

AFGéčko Ročenka 2024

Datum vydání
12/2024

Vydavatel
AF GROUP a.s.,
Měšfanská 3992/109, Hodonín

Redakce
Odpovědný redaktor: Andrea Červenková
Redakční tým: Martina Černá, Vítězslav Charvát,
Hana Mitričová, Jaroslav Skoumal, Jiří Šetina,
Petr Uříčář, Jiří Vopava
Foto obálka: Vojta Filko
Foto v bloku: Jakub Jíra, Martina Linhartová,
Pavel Pomikálek, archiv firem
Rozhovory vedla: Andrea Červenková
Jazyková korektura: Hana Martínková

Grafika
Filip Sodomka

Tisk
Tiskárna Lelka, s.r.o., Dolní Bojanovice

NEPRODEJNÉ

